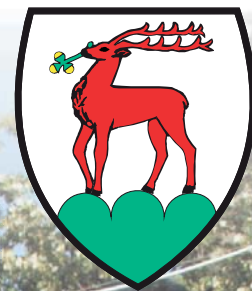

Jelenia Góra

NR 22

PAŹDZIERNIK 2009

Biuletyn Jeleniogórski

BEZPŁATNY MIESIĘCZNIK INFORMACYJNY

ISSN 1898-8059

Jelenia Góra

...i jedziesz w dobrym kierunku!

Wspólna promocja Jeleniej Góry i Semily

W dniu 4 września 2009 r. na jeleniogórskim rynku odbyła się VII Wystawa Produktów Regionalnych „Wyprodukowano pod Śnieżką” zorganizowana przez Karkonoską Agencję Rozwoju Regionalnego S.A.

Wystawa miała na celu promocję firm oraz produktów z regionu jeleniogórskiego i powiatu Jablonec nad Nysą. Na Placu Ratuszowym nie zabrakło oczywiście stoiska Miasta Jelenia Góra. Razem z czeskim miastem Semily w ramach projektu „Atrakcyjni sąsiedzi pogranicza polsko-czeskiego – promocja miast Jelenia Góra i Semily” zostało zorganizowane wspólne stoisko promocyjne.

Licznie zebrani mieszkańcy oraz turyści mieli okazję zapoznać się z walorami turystycznymi zarówno naszego miasta, jak i również czeskiego partnera.

Dużym zainteresowaniem cieszyły się zarówno mapy rowerowe jak i foldery promocyjne opisujące największe atrakcje naszych miast. Gościem honorowym który zaszczylił wystawę był wicestarosta Semily Pan Władimir Šimek, który wraz z delegacją Miasta Jablonec n. Nisou i dyrektorem KARR-u uroczystie otworzył wystawę na Placu Ratuszowym.

SPIS TREŚCI

Wydarzenia

Spotkania z muzyką kameralną
MUSICA VIVA **1**

39. Jeleniogórskie Spotkania Teatralne **2**

Dni Holandii 2009 Festiwal „Rozdroża” **3**

Koncert finałowy Silesia Sonans **5**

Foto – ruszamy po raz drugi **8**

XXVII Ogólnopolskie Dni Pszczelarza
i X Międzynarodowe Warsztaty
Pszczelarskie **9**

Ciekawostki

Powstanie i rozwój kin
w Jeleniej Górze **11**

„Leonardo da Vinci” w PSM I st. im.
Janiny Garści w Jeleniej Górze **13**

Jeleniogórskie ślania **14**

300-lecie budowy Kościoła Łaski **17**

Z miasta

„Sudety Zachodnie – Moja Mała
Ojczyzna” – znana i nieznana? **18**

Jeleniogórski DODN dołączył
do edukacyjnej elity **19**

Z Urzędu

Straż Graniczna informuje **20**

Wydział Gospodarki
Nieruchomościami informuje.... **20**

Jeżeli chcecie Państwo wyrazić swoje uwagi i opinie, bądź wskazać tematy i zagadnienia jakie winny znaleźć się w Biuletynie prosimy o ich przekazanie na adres:

**Wydział Promocji i Polityki Informacyjnej • Urząd Miasta Jelenia Góra • Pl. Ratuszowy 58 • 58-500 Jelenia Góra
tel. 075 75 46 152 lub na adres e-mail: biuletyn@jeleniagora.pl**

DTP: AD REM Jelenia Góra, tel. 075 75 222 15 • Druk: Drukarnia „APLA” Łomnica, tel. 075 71 30 818 Nakład 5000 egz.

Spotkania z muzyką kameralną MUSICA VIVA

Koncert zespołu wokalnego CANTORES VIRIDIMONTANI

organizator:

Miejski Dom Kultury „Muflon”

termin:

4 października 2009 r. (niedziela)

miejsce: kościół Najświętszego
Serca Pana Jezusa w Jeleniej Górze
– Sobieszowie

godz. 19.00 / wstęp wolny

Miejski Dom Kultury „Muflon” w Jeleniej Górze – Sobieszowie zaprasza na kolejny koncert z cyklu: Spotkania z muzyką kameralną MUSICA VIVA. Koncerty te odbywają się w kościele p.w. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Sobieszowie i realizowane są ze środków finansowych Miasta Jelenia Góra oraz Fundacji Współpracy Polsko-Niemieckiej.

Podczas tegorocznych Spotkań z muzyką kameralną MUSICA VIVA,

w murach barokowego kościoła w Sobieszowie wystąpiły takie zespoły jak: jeleniogórski zespół muzyki dawnej „Pro Musica Antiqua”, chór drezdeński VOXACCORD oraz harfistka Anna Faber z zespołem.

Wystrój zabytkowego kościoła doskonale podkreśla nastrój prezentowanych tam koncertów, podczas których wykonywana jest muzyka z okresów baroku i renesansu.

W październiku gościć będziemy zespół wokalny **CANTORES VIRIDIMONTANI**, wykonujący muzykę renesansu i baroku. Kierownikiem artystycznym i założycielem zespołu jest Jerzy Markiewicz. Grupa uformowała się w roku 1994. Po raz pierwszy wystąpiła podczas IV. Zielonogórskiego Festiwalu Muzycznego. Stopniowo zdobywała coraz większe uznanie w środowisku muzyków wykonujących muzykę dawną. Zespół współpracował z renomowanymi instrumentalistami, śpiewakami i zespołami m.in. Concerto Polacco, Arte dei Suonatori, Concer-

to Grosso (Berlin), Olga Pasiecznik, Marek Toporowski. Repertuar zespołu obejmuje zarówno dzieła a cappella jak i formy wokально-instrumentalne wśród których dominują kompozycje J.S. Bacha, G.F. Haendla, A. Vivaldiego i G. Ph. Telemanna. W ciągu dotychczasowej, piętnastoletniej działalności, zespół występował na wielu festiwalach w Polsce i za granicą (Francja, Niemcy, Słowacja). Od roku 1999 **Cantores Viridimontani** stał się integralną częścią międzynarodowej formacji wokально-instrumentalnej **Collegium Viridimontanum**, złożonej z czołowych muzyków polskich i niemieckich, poruszających się w obszarze muzyki dawnej.

Podczas październikowego koncertu można będzie usłyszeć utwory takich kompozytorów jak: M. Malczewski, M. Zieliński, C. Monteverdi-Motety, J. Pachelbel oraz J.S. Bach.

W składzie zespołu wystąpią wykonawcy z różnych miejsc (m.in. Zielona Góra, Wrocław, Poznań, Kraków), od lat wykonujący muzykę dawną:

- kierownik artystyczny: Jerzy Markiewicz,
- sopran: Marzena Michałowska, Iwona Lesniowska-Lubowicz, Joanna Markiewicz-Stanny,
- kontratenory: Piotr Kociniewski, Sławomir Bronk,
- tenory: Maciej Gocman, Krzysztof Mroziński,
- basy: Jerzy Burtyn, Rafał Chalabala, Bartosz Michałowski,
- continuo: Tomasz Lisiecki (wiolonczela barokowa), Henryk Kasperczyk (teorba), Halina Markiewicz (pozytyw), Jerzy Markiewicz (dyrygent).

Jerzy Markiewicz jest założycielem i dyrektorem artystycznym oraz dyrygentem zespołu Cantores Viridimontani. To laureat wielu znaczą-

cych międzynarodowych konkursów chóralskich (m.in. Middlesborough, Arezzo, Tours). Od czasu stworzenia zespołu **Cantores Viridimontani** swoją działalność artystyczną ukierunkował na muzykę dawną. Jest założycielem i dyrygentem **Collegium Viridimontanum** – międzynarodowego zespołu muzyki dawnej. Był twórcą i wieloletnim dyrektorem artystycznym Zielonogórskiego Festiwalu Muzycznego. W swoim dorobku posiada nagrania dla radiofonii duńskiej, angielskiej, francuskiej i polskiej. Za swą działalność dwukrotnie uhonorowany był nagrodą kulturalną miasta Zielona Góra. W roku 2006 został odznaczony przez Ministra Kultury medalem „Gloria Artis”. Prowadzi także działalność pedagogiczną, gdyż jest profesorem na Wydziale Artystycznym Uniwersytetu Zielonogórskiego.

O znakomości zespołu przekonał się już słuchacz m.in. w Lübbecke czy Zielonej Górze, pisząc:

„(...) Dyrygentem i założycielem chóru jest Jerzy Markiewicz. Odkryliśmy w nim bardzo przekonującą osobowość muzyczną. Jego sposób dyrygowania jest bardzo wyraźny, jednoznaczny ruchami daje swoim śpiewakom znać, jakiego muzycznego wyrazu od nich oczekuje. A oni poddają mu się tak, że nic nie może przeszkodzić zgodnemu wykonaniu. Jasne, czyste soprany, błyskotliwe tenory i kontratenory oraz aksamitne basy wyróżniają chór. Intonacja jest wzorowa. W trakcie wykonania śpiewacy słuchają się nawzajem, tak że powstaje rzadko spotykany wspólny, homogeniczny dźwięk.

(fragment artykułu
z Neue Westfälische Nr 168,
Lübbecke, 23 VII 2002)

„(...) Muzykalność członków zespołu i ich umiejętność interpretacji potwierdziły się ponownie w drugiej części koncertu (...) publiczność podziękowała zespołowi imponującym aplauzem (...)”

(fragment artykułu
z Lübbecker Zeitung, Lübbecke
23 VII 2002)

„(...) Ponad godzinny koncert Cantores Viridimontani to była uczta dla duszy – mówili słubiczanie. Zespół zaprezentował renesansową i barokową muzykę wokalną z akompaniamentem kopii historycznych instrumentów. – W murach kościoła, który ma świetną akustykę motety Bacha czy Monteverdiego brzmiały w niezwykle sposób (...)”

(Gazeta Lubuska 03.03.2009)

39. JELENIOGÓRSKIE SPOTKANIA TEATRALNE 3-11 października 2009 r.

Data	Duża Scena	Scena Studyjna
3.10.	Teatr im. C.K.Norwida, Jelenia Góra – R. Harwood JESTEŚMY BRAĆMI? reż. Janusz Zaorski Inauguracja 39 JST godz.19 ⁰⁰	
4.10.		Niewinni Chłopcy PRAWO McGOVERNA godz.19 ⁰⁰
5.10	Scena Prezentacje, Warszawa Ingmar Bergman SARABANDA godz. 19 ⁰⁰	
6.10.	Teatr Współczesny, Warszawa MIMO WSZYSTKO 16.00 i 19.00	
7.10.	Teatr Ateneum, Warszawa M.Fertacz TRASH STORY godz. 19 ⁰⁰	YORICK, CZYLI SPOWIEDŹ BŁAZNA wg Szekspira – prezentuje WIESŁAW KOMASA godz. 1 ⁰⁰ i 21 ⁰⁰
8.10.		Teatr KTO, Kraków – ATRAMENT DLA LEWORĘCZNYCH godz. 17 ⁰⁰ i 21 ⁰⁰
9.10.	Teatr Woskresinnia (Ukraina) – HIOB godz. 19 ⁰⁰	
10.10.	Teatr Gorlitz DOBÓR NATURALNY (spektakl baletowy) godz.19 ⁰⁰	Teatr Pieśń Kozła, Wrocław LACRIMOSA godz. 21 ⁰⁰
11.10	Teatr im.S. Jaracza, Łódź NIŻYŃSKI godz.19 ⁰⁰	

DNI HOLANDII 2009 FESTIWAL „ROZDROŻA” Jelenia Góra, 18-24 października 2009 Kolegium Karkonoskie, Książnica Karkonoska i Jeleniogórskie Centrum Kultury

Organizatorzy: Festiwal „Rozdroża” organizuje Fundacja Nemo oraz Stowarzyszenie „Góry Babel” we współpracy z Kolegium Karkonoskim, Książnicą Karkonoską, Jeleniogórskim Centrum Kultury, Gminą Stara Kamienica, holenderską Fundacją Anny Frank oraz holenderską Fundacją Scena Polska.

Festiwal organizowany jest przy wsparciu: „The Foundation for the Production and Translation of Dutch Literature” i Ambasady Królestwa Niderlandów.

Tematyka: Zagadnienie migracji:

Europę można określić jako rzeczywistość narodów, ustalonych nazw i granic. Jednak poza tą rzeczywistością istnieje jeszcze inna Europa, tworzona przez migrację: to ludzie poruszający się po rozdrożach, skrzyżowaniach, nieustannie zmieniający przestrzeń i nazwy. Pisarze-migranci pokazują tę ukrytą rzeczywistość migracji, stawiając gościom zasadnicze pytanie: „czyż wszyscy nie jesteśmy migrantami...?” Czy literatura może przeciwstawić się widocznym w całej Europie ruchom politycznym, które dążą do zamykania granic i ignorowania mniejszości oraz imigrantów w obawie przed „demonami rozdroży”?

Dlaczego w Jeleniej Górze?

Jelenia Góra – europejskie centrum migracji:

Polska Jelenia Góra (przed 1945 rokiem niemieckie Hirschberg) leżąca na Dolnym Śląsku (Euroregion Nysa/Neisse) przy granicy z Czechami i Niemcami, między Wrocławiem, Berlinem i Pragą, jest rozdrożem Europy. Tu cała europejska historia zawracała i zmieniała ludzi, nazwy i granice, z polskich na czeskie, austriackie, pruskie/niemieckie, a od 1945 roku ponownie na polskie. Po II Wojnie Światowej wszyscy Niemcy zostali wysiedleni zosta-

wiając Polakom ziemię niczyją. Jelenia Góra zawdzięcza swój szczególny urok połączeniu politycznej rzeczywistości bycia „centrum migracji” z mitami i legendami pobliskich Karkonoszy i Gór Izerskich oraz sztuką licznych osiadłych tu artystów i pisarzy, inspirowanych rozdrożnym duchem wolności i zmian. Dlatego „Rozdroże Jelenia Góra” jest w wielokulturowej Europie najlepszym miejscem dla twórczego wyrażania historii oraz skutków migracji, a także szans, jakie daje ludziom.

Cele:

Promocja Jeleniej Góry jako kulturalnego rozdroża oraz ośrodka kultury migracyjnej. Inspiracja lokalnymi

legendami i opowieściami babć. Dyskusja na temat społecznego i politycznego znaczenia literatury migracyjnej w społeczeństwie współczesnej Europy. Pozytywny obraz migracji w opozycji do ruchów jej przeciwnych i nacjonalistycznych, szczególnie w świetle wyborów europejskich w 2009 roku. Połączenie społecznych i politycznych aspektów migracji z literaturą migracyjną w poszukiwaniu ukrytej rzeczywistości migracyjnej Europy. Wymiana kulturalna Holandii i Polski ze szczególnym uwzględnieniem literatury; spotkanie i wspieranie mniej znanych kultur europejskich. Stworzenie impulsu do dyskusji, rozważań, warsztatów i przedstawień.

Ramowy program:

Literatura bez granic:

Holenderscy pisarze-migranci: YASMINE ALLAS (Somalia), VAMBA SHERIF (Liberia), RODAAN AL GALIDI (Irak) w rozmowach z polskimi pisarzami: OLGĄ TOKARCZUK, NATASZĄ GOERKE, IGNACYM KARPOWICZEM o literaturze, korzeniach i wykorzenieniu problematyce przesiedleń i migracji.

Literatura holenderska przekracza granice:

Prezentacja pisarzy holenderskich, którzy przybyli z innych krajów. Zapoznanie polskiego czytelnika z pisa-rzami holenderskimi i książką każdego z nich oraz pokaz fragmentów filmów powstałych w oparciu o te książki. W literaturze holenderskiej silna jest tradycja zmiany miejsca zamieszkania. Pisarze-migranci żyją niczym obcy we własnym kraju.

Kłątwa rozdroża i nieznana ścieżka:

Peter Spruijt z Nemo przedstawia lokalną legendę o demonach rozdroża.

Granice wolności:

Krótkie filmy o migracji oraz problemach praw człowieka przygotowane przez holenderską Fundację Anny Frank.

Holenderska migracja do Polski:

Prezentacja, wystawa oraz filmy przygotowane przez holenderską Scenę Polską i Nemo.

Babcia jako metafora ukrytej historii:

„Polscy studenci rozmawiają ze swoimi babkami na temat migracji” – projekt przedstawia Ida Baj, wykładowca z Kolegium Karkonoskiego.

Koncert holenderskiego chóru „VOCAAL ENSEMBLE GRONINGEN”:

Średniowieczna i renesansowa muzyka kompozytorów polskich i holenderskich w wykonaniu chóru pod dyktando Wilfreda Renemana.

A u t o r z y :

Yasmine Allas

– urodzona w Somalii przybyła do Holandii w młodym wieku, by zostać aktorką. Po kilku la-

tach pracy ze znanym reżyserem Theu Boermansem wydała z sukcesem swoją pierwszą powieść. W kolejnej, zatytułowanej „Sześciopalcu Generala”, widać już pierwsze oznaki spotkania różnych kultur, rozumianego nie jako ich zderzenie, ale raczej jako proces uczenia się o „tym innym”, tak jak w „Tym Innym” Ryszarda Kapuścińskiego. Yasmine Allas przygląda się korzyściom bycia imigrantem, nie zapominając jednak przy tym o bólu niemożności powrotu do ojczystego kraju. Somalia nie jest już jednością. Yasmine Allas w istotny sposób i na wiele sposobów zachęca do debaty nad problematyką migracji, zagadnieniem rozdroży. W artykule „Bezdomna a jednak w domu” pisze o losie swojej rodziny znajdującej schronienie w Holandii i o zmieniającej się postawie Holendrów wobec imigrantów. Yasmine Allas bierze częsty udział w debatach spotkaniach, pisze artykuły prasowe na temat problemu migracji. Fragment jej nowej powieści, której publikacja odbędzie się w październiku 2009, będzie przetłumaczony i opublikowany w znanym miesięczniku „Odra”. Ten sam tekst otrzyma publiczność festiwalu.

Vamba Sherif

– urodzony w Liberii, młodość spędził w Kuwejcie, gdzie jego ojciec był wykładowcą na uniwersytecie.

Po wybuchu wojny w Zatoce Perskiej, Vamba wraz z rodziną musieli opuścić

kraj, chroniąc się w Syrii. Jego rodzice wrócili do ogarniętej wojną domową Liberii. Vamba przyjechał do Holandii, gdzie studiował prawo międzynarodowe. W 1999 roku ukazuje się pierwsza powieść Vamby „Ziemia ojców”, opowiadająca o ustanowieniu państwa Liberii przez uwolnionych niewolników przybyłych ze Stanów Zjednoczonych. Druga powieść, „Królestwo Szeby” to ciekawy obraz rodziny afrykańskich imigrantów żyjącej w małym miasteczku w Holandii. Mąż czuje nadal nostalgię i tęskni za życiem w Afryce; żona dostrzega natomiast nowe możliwości bycia w nowym kraju, szuka szczęścia dla rodziny. Vamba Sherif to myśliciel wędrowny, mieszkał już w wielu krajach, włada wieloma językami. Już po wojnie domowej w Liberii, pracował tam jako reporter radiowy. Bierze udział w wielu debatach i spotkaniach literackich, na których jako pisarz afrykański zamieszkały w kraju europejskim wypowiada się na temat migracji. Obecnie pracuje nad nową powieścią, a inne jego książki ukażą się wkrótce w nowych przekładach. Przetłumaczony fragment jego powieści „Ziemia ojców” wydrukujecie miesięcznik „Odra”.

Al Galidi – mieszka w Holandii od 9 lat. Urodził się w południowym Iraku w 1971 roku, ale nie zna dokładnej daty. Jak mówi: „Na

pustyni nie świętuje się urodzin”. Jako dziecko pragnął grać na skrzypcach. Ojciec kupił mu instrument, ale w wiosce nie było nauczyciela muzyki. Zaczął więc grać na skrzypcach słowami tworząc poezję, kiedy miał 8 lat. Później studiował budownictwo lądowe w Abril w północnym Iraku. Do Holandii przybył w 1998 r. jako ubiegający się o azyl. Opowiadanie „February In Schiphol” jest oparte na jego własnych doświadczeniach. Jako ubiegający się

o azyl nie mógł „pracować, podróżować ani myśleć”. Nauczył się więc holenderskiego i zaczął ponownie pisać, za co dziękuje Holenderskiemu Urzędowi Imigracyjnemu oraz Ministrowi Sprawiedliwości. Opublikował wiele książek: powieści, wierszy oraz artykułów prasowych.

Olga Tokarczuk

– jedna z najważniejszych i najbardziej uznanych autorek w Polsce. Wielokrotnie nagradzana; jej prace prze-

tlumaczono na ponad dwadzieścia języków. Dużo podróżowała po świecie zachodnim, była w Chinach, Malezji, Syrii. Od ponad pół roku mieszka w Holandii. Bierze żywy udział w dyskusjach na temat migracji. Nowa powieść Olgi Tokarczuk, „Bieguni”, zwycięzca prestiżowej nagrody literackiej NIKE, to opowieść o ludziach, którzy przenoszą się z miejsca na miejsce oraz wyraz fascynacji autorki ludzkim wędrowaniem. Rodzina Olgi Tokarczuk przybyła do Polski po II Wojnie Światowej, z terenu obecnej Ukrainy. Ostatnio dowiedziała się, że część jej ukraińskiej rodziny przeniosła się do Francji. Olga powiedziała, że Jelenia Góra jest znakomitym miejscem na spotkanie z pisarzami imigrantami z różnych krajów; rozpocznie Festiwal swym esejem o migracji.

Natasa Goerke

– urodziła się w Poznaniu; studiowała polonistykę i filologię indyjską. Od połowy lat 80.

mieszka w Niemczech, ale jeździ też często do Nepalu i Tybetu, gdzie bada tamtejszą kulturę, historię i język. Jest autorką krótkich filozoficznych opowiadań zabarwionych absurdem,

w których pokazuje, że ludzie mogą się mylić co do tego, co uważają za prawdę. Tłumaczenia jej utworów ukazują się w języku angielskim, niemieckim i innych. Natasza Goerke współtworzy wielką polską tradycję literatury emigracyjnej, dzieląc się dużą wiedzą na temat innych kultur i religii.

Ignacy Karpowicz – urodził się na północnym wschodzie Polski. Już w młodości zetknął się z różnorodno-

ścią kultur i religii. Pisarz, tłumacz, podróżnik. Długo mieszkał w Etiopii, studiując jej kulturę i język; tłumaczy z języka amharskiego. Swe podróże po Etiopii opisuje w powieści „Nowy kwiat cesarza (i pszczoły)”, starając się przybliżyć hi-

storie, kulturę i życie codzienne tego egzotycznego kraju. Mieszkał również w Kostaryce; jest tłumaczem z języka hiszpańskiego.

W swych utworach Ignacy Karpowicz prezentuje dystans wobec świata i rzeczywistości kreślonych często przez stereotypy i fałsz; interesuje go dialog z pisarzami z krajów uważanych często za egzotyczne. Jego powieść „Gesty” jest w tym roku nominowana do nagrody literackiej NIKE.

Stojąc na rozdrożu:

Ten festiwal poświęcony literaturze migracyjnej z pewnością rozpocznie dyskusję na temat pozycji jaką pisarze-migranci zajmują na tle problemów i trudnej tematyki związanej z migracją i mniejszościami narodowymi w Europie po 11 września oraz wyborami do Parlamentu Europejskiego 2009, przy narastającym wsparciu dla ruchów nacjonalistycznych i przeciwnych migracji. Holandia traci swe liberalne i tolerancyjne tradycje, zachowywane od wieków. Powstaje pytanie o sposób w jaki literatura odzwierciedla osobiste życie pisarzy-migrantów oraz społeczno-polityczne problemy kraju. Migracja to doświadczenie rozdroża Rozdroże to dosłownie skrzyżowanie, spotkanie się dróg. Może też oznaczać trudną sytuację albo czas na podjęcie kluczowej decyzji. Jako metafora, słowo to może jednak oznaczać dowolne miejsce, zdarzenie lub pole do spotkań i wymiany między ludźmi. Rozdroże ma ogromne znaczenie w religiach, folklorze i tradycjach wielu kultur. Rozdroże jest ziemią niczyją, nie należy do nikogo, dlatego właśnie stanowi doskonale miejsce do odprawiania rytuału. To miejsce „pomiędzy światami”, w którym dojść może do niecodziennych zjawisk i do spotkań z nadprzyrodzonymi duchami. Symbolicznie, jest punktem bliskiego spotkania dwóch rzeczywistości, obrazem progu czy przedsionka, miejscem dosłownie „ni tu, ni tam”. W większości kultur rozdroże to ważne miejsce spotkań z siłami transcendentnymi (bogowie, duchy, zmarli). Ścisłe wiąże się z symboliką drzwi, oznacza bowiem także konieczność przejścia w to, co nowe, z jednego etapu na drugi. By zy-

skąć przychylność bogów albo duchów, stawiano na rozdrożach kamienie, obeliski, ołtarze. W całej Europie rozdroża uważano za miejsca spotkań czarownic, miejsca złych demonów albo bogów płodności. Chrześcijanie stawiali na nich krzyże i kapliczki poświęcone Matce Boskiej oraz świętym. Wśród wielu plemion afrykańskich symbolika rozdroża odgrywa ważną rolę w rytuałach ku czci Elegby jako pośrednika między bogami a ludźmi. W mitologii greckiej to właśnie na rozdrożu Edyp zabija swojego ojca. Grecy składali ofiary Hekate, opiekunce rozstajów dróg, blisko związanej z tematyką śmierci i macierzyństwa, bogini duchów i magii.

Holendersy piechurzy odkrywają Nemoland – ziemię niczyją

Ze względu na migracje oraz obfitość ukrytych znaczeń, tereny Jeleniej Góry i okolic są dosłownie „miejscem pomiędzy”, ziemią niczyją a wszystkich witającą. To najlepsze miejsce w Europie do tego, by zastanowić się i porozmawiać o przyczynach i skutkach migracji, pokazujące, że ciężar trudnych doświadczeń udaje się powierzyć sztuce i literaturze. Dlatego też holenderskie stowarzyszenie wędrowców Nemo przybyło do Polski i założyło w Starej Kamienicy „Nemoland” (dosłownie: ziemię niczyją) jako miejsce warsztatów i twórczych działań zachęcających do odkrywania ukrytych skarbów tego „miejscza pomiędzy”. Nemo pragnie stać się rozdrożem dla wzajemnych spotkań różnych kultur, szczególnie Polski i Holandii. Dla Nemo wędrowanie to metafora powolnego

Karkonoski Rübezah-Liczyrzepa jako demon rozdroży inspirował wielu twórców. Po lewej – XVI wiek. Po prawej przedstawienie romantyczne z XIX wieku.

odczytywania i pisania wewnętrznego krajobrazu, cieszenie się naturą i po prostu chodzenie, wędrowka, tułaczka, podróż. A na rozdrożu, przystanawszy, zamiast szerokich dróg wiodących nas do miast ustalonych znaczeń, wybór „nieznanej ścieżki” prowadzącej „donikąd”. Karkonoski Rübezah-Liczyrzepa jako demon rozdroży inspirował wielu twórców. Po lewej – XVI wiek. Po prawej przedstawienie romantyczne z XIX wieku.

www.nemoland.nl

Tł. Ida Baj – Kolegium Karkonoskie

Dokładny program w Informatorze Jeleniogórskim oraz na stronie Książnicy Karkonoskiej: <http://biblioteka.jelenia-gora.pl>

Koncert finałowy Silesia Sonans

W dniu 16. 10. 2009 r. (piątek)
o godz. 19:30
zapraszamy na Koncert
Finałowy Silesia Sonans,
którego gościem Honorowym
będzie
Wojciech Kilar

Wystąpią:

Adam Sobierajski – tenor
Mirosław Jacek Błaszczyk – dyrygent
Jadwiga Delepaut – organy
Chór Filharmonii Śląskiej w Katowicach
Orkiestra Symfoniczna Filharmonii
Dolnośląskiej w Jeleniej Górze

Hector BERLIOZ (1803-1869): *Te Deum* op. 22

1. Te Deum
2. Tibi omnes
3. Dignare
4. Christe, rex gloriae
5. Te ergo quaesumus
6. Judex crederis

Wojciech KILAR (ur. 1932): *Victoria*
na chór mieszany i orkiestrę symfoniczną

Wojciech KILAR: *Exodus* na chór
mieszany i orkiestrę

Mirosław Jacek Błaszczyk – dyrygent

MIROSŁAW JACEK BŁASZCZYK po studiach na Wydziale Wychowania Muzycznego Akademii Muzycznej w Katowicach, gdzie warsztat dyrygenta chóralnego zdobywał u prof. J.W. Hawela, kontynuował naukę na Wydziale Teorii, Kompozycji i Dyrygentury. Studiował w klasie prof. K. Stryi, które ukończył z odznaczeniem.

W 1991 roku został laureatem IV Międzynarodowego Konkursu Dyrygentów im. Grzegorza Fitelberga w Katowicach, zaś w 1993 roku American Society for Polish Music ufun-

Mirosław Jacek Błaszczyk

dowało mu 3-miesięczne stypendium w Los Angeles.

W latach 1984-1986 dyrygował zespołem złożonym z muzyków katowickiej Wielkiej Orkiestry Symfonicznej Polskiego Radia i Telewizji podczas festiwalu „Warszawska Jesień” i „Śląskie Dni Muzyki Współczesnej”. Od 1986 roku był dyrygentem Państwowej Filharmonii Śląskiej i dyrektorem artystycznym Państwowej Orkiestry Symfonicznej w Zabrze. W 1990 roku został dyrektorem naczelnym i artystycznym Państwowej Filharmonii w Białymstoku. W 1995 roku wraz z jej orkiestrą dał serię koncertów w USA, zwieńczoną entuzjastycznie przyjętym występem w nowojorskiej Carnegie Hall. W latach 1996-1998 był dyrektorem naczelnym i artystycznym Filharmonii Poznańskiej.

Od 1998 roku jest dyrektorem artystycznym Filharmonii Śląskiej w Katowicach oraz Międzynarodowego Konkursu Dyrygentów im. Grzegorza Fitelberga. W latach 1999-2002 roku był głównym dyrygentem Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego w Porto (Portugalia), a w roku 2003 – jurorem i dyrygentem na Międzynarodowym Konkursie Pianistycznym w Maroku.

Artysta wiele koncertuje w kraju, łącznie z estradą Filharmonii Narodowej. Jego dyrygencki kunszt poznali także melomani wielu krajów: Austrii, Niemiec, Francji, Szwecji, Irlandii Północnej, Hiszpanii, Portugalii, Białorusi, Litwy, Łotwy, Tunezji, Kanady, Korei Południowej, Chin i Stanów Zjednoczonych.

Za promowanie muzyki polskiej, ze szczególnym uwzględnieniem muzyki współczesnej oraz za osiągnięcia filharmoników śląskich pod jego batutą, prezydent Katowic w 2001 roku nagroził Mirosława Jacka Błaszczyka w dziedzinie kultury.

W 2005 roku otrzymał stopień doktora sztuki muzycznej w dyscyplinie dyrygentura.

Od 2008 roku jest pierwszym Gościem Dyrygentem Filharmonii Dolnośląskiej w Jeleniej Górze.

ADAM SOBIERAJSKI – TENOR. Urodzony w 1980 roku w Kielcach. Jest absolwentem Wydziału Wokalno-Aktorskiego Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach (dyplom z wyróżnieniem) w klasie śpiewu solowego prof. Alicji Słowakiewicz-Wolańskiej. Swoje zainteresowania muzyczne rozwijał

w chorze „Schola Cantorum” przy Liceum im. I.J. Paderewskiego w Knurowie. W 2003 r. otrzymał Nagrodę Specjalną na II Ogólnopolskim Konkursie Wokalnym im. Haliny Halskiej-Fijałkowskiej we Wrocławiu. W tym samym roku uczestniczył w 54. Concorso di Musica w Vercelli (Włochy). W 2004 r. wziął udział w Telewizyjnym Widowisku Promenadowym w ramach Europejskiego Festiwalu Operowego im. Jana Kiepury w Krynicy Górskiej. Od 2004 r. jest solistą Gliwickiego Teatru Muzycznego, gdzie m.in. kreuje takie partie jak Almaviva (Cyrulik Sewilski), Su – Czong (Kraina Uśmiechu), Lilo Taro (Kwiat Havaii), Adam (Ptasznik z Tyrolu). W latach 2005-2007 był solistą Teatru Muzycznego w Lublinie. W 2006 r. otrzymał IV nagrodę na Ogólnopolskim Konkursie Operetkowym im. Iwony Borowickiej w Krakowie. W tym samym roku został zaproszony do udziału w produkcji „Czarodziejskiego fletu” W.A. Mozarta pod kier. Kazimierza Korda w Operze Narodowej w Warszawie. Od 2007 r. jest solistą Opery Krakowskiej gdzie wystąpił m.in. jako Darły w Prapremierze Światowej Operetki Karola Szymanowskiego „Loteria na mężów” oraz w takich partiach operowych jak Alfred (La Traviata), Almaviva (Cyrulik Sewilski), Don Ottavio (Don Giovanni), Rodolfo (Cyganeria). W kwietniu 2008 r. na II Międzynarodowym Konkursie Wokalnym im. Adama Didura w Bytomiu otrzymał Wyróżnienie oraz Nagrody Specjalne – m.in. Nagroda Romualda Tesarowicza dla Najlepszego Tenora Konkursu.

W maju 2009 zdobył III nagrodę na I Europejskim Konkursie Tenorów.

Współpracuje z Teatrem Muzycznym w Lublinie, Mazowieckim Teatrem Muzycznym w Warszawie, Teatrem Muzycznym w Poznaniu oraz Łodzi, Operą Śląską w Bytomiu, Teatrem Wielkim w Poznaniu oraz z takimi Filharmoniami jak – Śląską, Zabrzeńską, Częstochowską,

Krakowską, Toruńską, Słupską, Bydgoską, Zielonogórską oraz Świętokrzyską.

ORKIESTRA SYMFONICZNA FILHARMONII DOLNOŚLĄSKIEJ działa od 1964 roku. Jej założycielem i długoletnim dyrektorem był Stefan Strahl. Od 1990 roku dyrektorem naczelnym jest Zuzanna Dziedzic. Obecnie pierwszym Gościnnym Dyrygentem Filharmonii Dolnośląskiej w Jeleniej Górze jest Mirosław Jacek Błaszczyk.

Orkiestra posiada w swoim repertuarze najcenniejsze dzieła światowej literatury muzycznej wszystkich epok. Koncertuje z czołowymi polskimi dyrygentami i solistami. Wśród występujących z nią artystów są m.in.: K. Kord, A. Duczmał, K. Jakowicz, K. Penderecki, K. Danczowska, K.A. Kulka, K. Jabłoński, P. Paleczny, W. Wiłkomirska, M. Walewska, J. Olejniczak, E. Pobłocka, G. Brodzińska, A. Zdunikowski, M.J. Błaszczyk, T. Bugaj, T. Strugała, R. Karczykowski, J. Salwarowski, B. Morka, W. Ochman, W. Brodski, J. Cura, J. Rappe, J. Artysz, J. Knetig, M. Pijarowski, R. Lasocki.

Poza własną salą koncertową w Jeleniej Górze, orkiestra koncertowała na

prestiżowych festiwalach muzycznych m.in.: Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Współczesnej *Warszawska Jesień*, Międzynarodowym Festiwalu *Wratistavia Cantans*, Międzynarodowym Śląskim Festiwalu *Porozumienie*, Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Organowej *Silesia Sonans*, czy *Millennium Pace Festival* w Hiszpanii, gdzie występowała w renomowanej sali *Palau de la Musica* w Walencji.

Regularnie koncertuje w kolejnych edycjach Ogólnopolskiego Festiwalu *Gwiazdy Promują* oraz Festiwalu Muzyki Wiedeńskiej – wydarzeniach organizowanych przez Filharmonię Dolnośląską.

Orkiestra wielokrotnie występowała w Niemczech, Czechach, a także we Włoszech, Finlandii, Rosji, Szwajcarii, Austrii, Hiszpanii, Francji i Holandii. Od kilku lat intensywnie koncertuje w salach znaczących miast Polski, Czech i Niemiec w ramach współpracy transgranicznej na obszarze Euroregionu Nysa.

W swoim dorobku ma sześć płyt kompaktowych, w tym m.in. *IX Symfonię* L. van Beethovena, *Oratorium Eliasza F. Mendelssohna. Pasję wg św. Jana* J.S. Bacha. W marcu 2004 roku w ramach projektu euroregionalnego nagrano kolejną płytę – *Na styku czterech kultur*.

Agnieszka Romanowska

Foto – ruszamy po raz drugi

No i stało się – kolejny raz ruszamy z fotografią. Foto-ruszenie ponownie rusza, porusza, wyrusza i przedstawia twórczość młodych ludzi, którzy nigdy dotąd nie mieli okazji, by pokazać swe prace większemu gronu. To oni dostrzegli „to coś” przez szkło obiektywu i wyrazili chęć uczestnictwa w projekcie.

W dniach 1-15.10.2009 r. będziemy mogli oglądać ich prace w jeleniogórskich pubach, kawiarniach i czekoladziarni. Gościem specjalnym będzie Georg Krause z Berlina, którego prace zawisną w Książnicy Karkonoskiej.

Tematyka zdjęć tegorocznego foto-ruszenia jest różnorodna – od reportażu, przez industrial, po lomografię.

Nie zabraknie też spotkań o tematyce fotograficznej, a nowością w programie foto-ruszenia będzie plener fotograficzny pt.: „Ulicami Jeleniej Góry”, do którego zapraszam wszystkich chętnych mieszkańców naszego miasta. Uwieńczeniem pleneru będzie wystawa, którą wspólnie zorganizujemy na Placu Ratuszowym.

Niechaj październik będzie dla nas miesiącem fotografii. Znajdźmy czas by odwiedzić lokale by przy okazji obejrzyć zdjęcia młodych

twórców, o których jeszcze kiedyś z pewnością usłyszymy.

Więcej szczegółów na
www.foto-ruszenie.pl

• **01.10.2009 r. (czwartek), godz. 18.00** Klub Kaligrafia – Pl. Ratuszowy 58, otwarcie foto-ruszenia wystawą **Marcina Karykowskiego** pt. „A to Polska właśnie”

• **02.10.2009 r. (piątek), godz. 18.00** Książnica Karkonoska – ul. Bankowa 27, sala konferencyjna III p., spotkanie z **Jackiem Sędziakiem**, temat spotkania: „Zasady kompozycji w fotografii – przestrzegać czy może świadomie łamać?”

• **03.10.2009 r. (sobota), godz. 8.00** – **plener fotograficzny „Ulicami Jeleniej Góry”**, spotykamy się – do wyboru:
– Pl. Ratuszowy – pod Neptunem;
– Pl. Piastowski – przy wejściu do Parku Zdrojowego;
– w Sobieszowie – pętla autobusowa linii nr 7

• **05.10.2009 r. (poniedziałek), godz. 18.00** Old Pub – ul. Wojska Polskiego 38, otwarcie wystawy

Grzegorza Szymańskiego pt. „Cytrynowy świat”

• **07.10.2009 r. (środa), godz. 18.00** Galeria Czekoladowa – ul. Sobieskiego 2, otwarcie wystawy **Anny Bukład** pt. „Zakamarki Lwowa” i **Pawła Murczaka** pt. „Przechodnie nieznani...”

• **08.10.2009 r. (czwartek), godz. 18.00** Alibi – ul. Krótka 22, otwarcie wystawy **Piotra Mikołajczaka** pt. „lomo.realia”

• **09.10.2009 r. (piątek), godz. 18.00** Książnica Karkonoska – ul. Bankowa 27, sala konferencyjna III p., spotkanie z **Konradem Przedziękiem**, temat spotkania: „Pamięć miasta” u styku dwóch epok fotograficznych

• **10.10.2009 r. (sobota), godz. 11.00-14.00** Pl. Ratuszowy – **wystawa poplenerowa**

• **12.10.2009 r. (poniedziałek), godz. 18.00** Kawabar – Pl. Ratuszowy 38, otwarcie wystawy **Roberta Pietragi** pt. „Szklana huta”

• **14.10.2009 r. (środa), godz. 18.00** Książnica Karkonoska – ul. Bankowa 27 I p., otwarcie wystawy **Georga Krause** pt. „A.S.Y.L. – Zwischen Wasser und Haut – Hommage an Zinzen-dorf”

• **15.10.2009 r. (czwartek), godz. 18.00** Blues Cafe – ul. Piłsudskiego 60 (wejście od ul. Bankowej, przy Książnicy Karkonoskiej), otwarcie wystawy **Kamila Łyziaka** pt. „1/365”

ZAPRASZAM
AGNIESZKA ROMANOWSKA
kierownik projektu
JCIiER „Książnica Karkonoska”
Więcej szczegółów na
www.foto-ruszenie.pl

XXVII Ogólnopolskie Dni Pszczelarza i X Międzynarodowe Warsztaty Pszczelarskie

Postanowiono podczas tegorocznych Ogólnopolskich Dni Pszczelarza – Jelenia Góra 2009, przybliżyć przybyłym z kraju i zagranicy gościom niepowtarzalne swym pięknem miejsca w rejonie Sudetów Zachodnich. Stąd w programie święta polskich pszczelarzy przewidziano pokazanie unikalnych miejsc, m. in.: sztolni pouranowych w Kowarach, fascynującej Bazyliki w Krzeszowie, bolkowskiego zamku, osiągnięć w dziedzinie agroturystyki w gminie Stara Kamienica, „twierdzy szyfrów” w Zamku Czocha i wielu innych miejsc – wszystko przy okazji prezentacji gospodarki pasiecznej i osiągnięć lokalnych kół pszczelarzy. Nie ma bowiem lepszej promocji Miasta Jeleniej Góry i tego skrawka Polski, jak zaszczyt goszczenia tak wielu pszczelarzy i sympatyków tego jednego z najszlachetniejszych rodzajów hodowli. Dlatego władze miasta i ościennych miast i gmin z Prezydentem Jeleniej Góry – dr Markiem Obrębalskim i Starostą Powiatowym – Jackiem Włodygą na czele, z taką atencją powitali i serdecznie gościli ludzi miłujących przyrodę oraz działaczy i organizacje, działające w naszej rodzinie, tj. w wielkim proekologicznym ruchu pszczelarskim z różnych stron Polski i spoza jej granic.

Pszczelarze mieszkający na tej ziemi wykazują niezwykłą aktywność i włączają się w rozmaite działania proekologiczne, jakie w tej części kraju są podejmowane. Tu, każdego roku, odbywają się Międzynarodowe Warsztaty Pszczelarskie. Jest to jedna z najbardziej spektakularnych imprez Września Jeleniogórskiego, podczas której pszczelarze podejmują liczne działania na rzecz promocji swoich małych ojczyzn. W tym roku przebiegają pod hasłem „Program Edukacji Ekologicznej”. Związane to jest z faktem, że istnieje zarówno w samej Jeleniej Górze, jak i w całym rejonie Sudetów Zachodnich, autentyczny ruch społeczny na rzecz ochrony środowiska, a pszczelarze zajmują wielce znaczące

miejsce w lobby, działającym na rzecz jednolitego frontu proekologicznego. Są to działania o charakterze ponadregionalnym, a nawet obejmujące teren Euroregionu „Nysa”. Znana jest w całym kraju i poza jego granicami działalność prof. Tadeusza Borysa z Uniwersytetu Ekonomicznego, cenione są na całym Dolnym Śląsku przedsięwzięcia proekologiczne oddziału Dolnośląskiego Centrum Doskonalenia Nauczycieli i p. Bogusławy Boguckiej. Emanuje twórczym niepokojem Fundacja Kultury Ekologicznej „Dwór Czarne” i p. Jacek Jakubiec, doradzają i pomagają - Dolnośląski Ośrodek Doradztwa Rolniczego i Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej we Wrocławiu. Skarbnicą pomysłów jest od lat p. Alina Obidniak – Kobieta Europy 1995, a jej ekologiczne fascynacje inspirują nowe inicjatywy.

Przy tak szczególnej okazji tutejszy Regionalny Związek Pszczelarzy miał okazję zaprezentować swoje środowisko społeczno-zawodowe i codzienną pracę. Wśród członków Regionalnego Związku Pszczelarzy w Jeleniej Górze dominują osoby w wieku 36-50 lat. Udało się ostatnimi czasy odmłodzić szereg braci pszczelarskiej. Zaowocowały tu „nowym pszczelarskim narybkiem” organizowane kursy na kwalifikowanego pszczelarza i kursy mistrzowskie oraz organizowane, w ramach Krajowego Programu Wsparcia Pszczelarstwa, konferencje szkoleniowe, w których uczestniczyło w roku 2007/08 ponad 1200 osób. Ponadto realizowany jest program zachęcający dzieci i młodzież do pszczelarstwa poprzez organizację tzw. lekcji pszczelarskich na terenie Muzeum Przyrodniczego w Cieplicach i na terenie własnej, wzorcowej pasieki przy ul. Podgórze w Jeleniej Górze.

Pszczelarze Sudetów Zachodnich zrzeszeni są w 14 kołach, a ich stan posiadania, to 525 pasiek od 5 do 150 rodzin pszczelich. RZP posiada piękny sztandar ufundowany w roku 2002, który jest świadkiem wielu uroczystości

nie tylko związanych z pszczelarstwem. W ubiegłym roku o sztandary wzbogaciły się: Koło Pszczelarzy Ziemi Lubańskiej, Powiatowe Koło Pszczelarzy w Zgorzelcu i Miejsko-Gminne Koło Pszczelarzy w Świerzawie. Podczas tegorocznych Ogólnopolskich Dni Pszczelarza – Jelenia Góra 2009 przewidziany był specjalny czas na prezentację wszystkich przybyłych tu pocztów sztandarowych, a potem, po Mszy św. w Parafii Matki Bożej Miłosierdzia, przemarsz ulicami Jeleniej Góry – Ciepliec, czego wielu z naszych Szanownych Czytelników było świadkami.

W obchodach XXVII Ogólnopolskich Dni Pszczelarza 'Jelenia Góra 2009 udział wzięła rekordowa liczba uczestników, bo blisko 1500 osób z kraju i zagranicy. Do ostatnich dni przed rozpoczęciem Dni płynęły zgłoszenia z różnych stron. W rezultacie organizatorzy zmuszeni byli przenieść inaugurację do

Wydarzenia

hali sportowej, przy ul. Złotniczej, rezygnując z pięknego budynku Filharmonii Dolnośląskiej.

Dni Pszczelarza 'Jelenia Góra 2009 były w dużej mierze adresowane do dzieci i młodzieży. W trakcie ich trwania rozstrzygnięto konkurs rysunkowy dla dzieci, na który wpłynęło kilkaset prac oraz konkurs na prace pisemne dla młodzieży

pn. „Ekologia-Środowisko-Przyroda”. Prace te, ze względu na wyjątkowo wysoki poziom, będą wkrótce eksponowane na specjalnej wystawie w jeleniogórskim Ratuszu.

Uczestnicy obchodów mieli możliwość zapoznać się z niektórymi unikalnymi zagadnieniami, związanymi z gospodarką pasieczną:

- a) działalnością Muzeum Przyrodniczego w Jeleniej Górze-Cieplicach na rzecz pszczelarstwa oraz zgromadzoną kolekcją uli figuralnych;
- b) wysoce specjalistycznymi artykułami, nigdzie dotychczas niepublikowanymi, na temat pszczelarstwa w kulturze, a to o motywach pszczelarskich w literaturze i filmie, o pszczołach i jej produktach w tradycjach ludowych, o świecie owadów w muzyce, o pszczołach w świecie tradycji chrześcijańskiej, które to artykuły zawarto w okolicznościowym wydawnictwie;
- c) problemami z prowadzeniem pasiek w trudnych, górskich warunkach podczas pobytu w terenie u naszych mistrzów pszczelarstwa;
- d) aktualnymi trendami w leczeniu chorób pszczoł oraz z nowymi narzędziami i urządzeniami, często wykonanymi według pomysłu danego pszczelarza, jakie prezentowano podczas kiermaszu i w trakcie pokazów.

Kierownictwo i członkowie Regionalnego Związku Pszczelarzy życzą wszystkim jak najlepszych wspomnień z pobytu w Jeleniej Górze i okolicach oraz zadowolenia z debaty, jaka trwała na różnych forach podczas tegorocznego Święta Polskich Pszczelarzy.

Przystan Twórcza

Cieplickie Centrum Kultury

ZAPRASZA

Warsztaty dziennikarskie są skierowane do osób w wieku od 16-30 lat, ciekawych tego, co dzieje się wokół; do tych, które swoją przyszłość wiążą z pracą na rzecz innych (niekoniecznie dziennikarską); do tych, którzy mają coś ciekawego do przekazania, ale nie do końca wiedzą jakimi narzędziami się posłużyć...

Podczas zintensyfikowanych zajęć przedstawione zostaną podstawowe zagadnienia dziennikarstwa prasowego, radiowego i telewizyjnego. Uczestnicy poznają różne formy dziennikarskie oraz metody pracy dziennikarzy, reporterów, prezenterów, przejdą szereg ćwiczeń, ale przede wszystkim spróbują odpowiedzieć na pytanie: kto to jest dobry dziennikarz?

Zajęcia odbywać się będą we wtorki i czwartki (od 6 października do 3 listopada) w godz. 16.00-17.30. Każdy uczestnik otrzyma na zakończenie certyfikat. Zgłoszenia proszę przysyłać drogą elektroniczną na adres www.przystan.tworcza@cieplice.org do 25 września. W tytule maila proszę napisać „Warsztaty dziennikarskie”. W zgłoszeniu prosimy podać imię, nazwisko, wiek i kilka zdań o sobie. Oczekujemy osób, które będą włączać się w pracę, dyskusję, są otwarte i nie boją się nowych wyzwań. W przypadku osób niepełnoletnich wymagana jest pisemna zgoda rodziców na udział w warsztatach.

Z osobami, które zostaną przyjęte na warsztaty, skontaktujemy się również drogą elektroniczną.

Z JELENIEM PRZEZ 9 WIEKÓW – WYIMKI Z HISTORII JELENIEJ GÓRY (13)

Powstanie i rozwój kin w Jeleniej Górze

W roku bieżącym mija 100 lat od uruchomienia w Jeleniej Górze pierwszego stałego kina. Nie oznacza to oczywiście, że wcześniej nie wyświetlano tu żadnych filmów. Wszak pierwszy pokaz ruchomych obrazów braci Lumière miał miejsce w 1895 r. i ten wynalazek bardzo szybko się rozprzestrzenił. Jednak typowe kina nie powstały od razu. Pierwsze filmy wyświetlano więc salach teatralnych, koncertowych, kabaretach, czy wreszcie restauracjach i zajazdach. Po prostu tam, gdzie znajdowały się obszerne sale z dużą ilością miejsc siedzących. Zapewne nie inaczej odbywało się to w Jeleniej Górze.

Jest bardzo prawdopodobne, że pierwszy pokaz filmowy zorganizowano w największej jeleniogórskiej sali teatralno-koncertowej, mieszczącej się przy ówczesnej Promenade (dziś ul. Bankowa – siedziba Jeleniogórskiego Centrum Kultury i dawnego klubu „Kwadrat”) nad lokalem kawiarni „Wiedeńskiej”. Cały budynek stanowił jedno wielkie przedsiębiorstwo rozrywkowe, nazywane „Kawiarnia Wiedeńska i Dom Koncertowy” (Winer Café und Konzerthaus), w którym oprócz wyżej wymienionych, znajdowały się sale bilardowe, a także pomieszczenia przeznaczone do zakazanej wówczas prawem gry w karty na pieniądze. Około 1880 r. obiekt ten należał do Elise Knoblauch. Znajdująca się na piętrze sala widowiskowa była w stanie pomieścić nawet 400 osób. Było to doskonałe miejsce na zorganizowanie seansów filmowych, co też w późniejszych latach wielokrotnie czyniono. Zresztą do dziś wyświetlane są tu filmy, choćby w ramach DKF-u.

Innym lokalem publicznym, w którym z całą pewnością wyświetlano filmy, był zajazd „Kronprinz” (Następca

tronu). Po 1945 r. budynek tego zajazdu służył Młodzieżowemu Domowi Kultury przy ul. Piłsudskiego 42, róg Matejki, mieszcząc sale modelarskie i inne pracownie, a na piętrze najtańsze w Jeleniej Górze kino „Turysta”. Jednak pierwsze filmy wyświetlano tutaj już na przełomie XIX i XX w. Sam budynek co najmniej od 1879 r. należał do oberżysty A. Bock, a od 1897 r. karczmarza Geislera. Ten ostatni swą salę restauracyjną, mieszczącą się na piętrze, bardzo chętnie i często udostępniał na pokazy filmowe. Jednak prawdziwe kino powstało tu dopiero w 1912 r., a to za sprawą Franza Hadricha, który przebudował miejscową salę taneczno-restauracyjną na prawdziwy kinoteatr. W pozostałych pomieszczeniach nadal funkcjonował zajazd, należący do Carla Stiefa. Dla potrzeb kina od północy wzniesiono przybudówkę na pokój dla projektorów, tuż przed nimi, na dotychczasowej scenie, umieszczono 7 stoliaków, a przy każdym dwa fotele. Były to swoiste „łoże”, za pobyt w których podczas seansu trzeba było uiścić odpowiednio wyższą opłatę. Przed tymi łóżkami stały rzędy krzeseł naprzeciw których umieszczono ekran. W sumie lokal ten dysponował 228 miejscami dla widzów. Z boku ekranu stało pianino – instrument niezbędny w epoce kina niemego. Jednak obok ustawiono też automat muzyczny (swoistą szafę grającą), wykorzystywany w trakcie seansów, na których nie pojawił się pianista. Ze względów przeciwpożarowych zbudowano dodatkowe żeliwne schody z podwórza do sali widowiskowej. Nowe kino nazwano „Kronprinz-Lichtspielhaus”. Zaprzestało ono działalności po śmierci Hadricha, tj. ok. 1917 r. Obecnie cały budynek jest nieużytkowany i szybko niszczeje.

Pierwsze kino z prawdziwego zdarzenia powstało w Jeleniej Górze we wspomnianym 1909 r. Umieszczono je w kamienicy przy Bahnhofstrasse nr 56 (dziś ul. 1 Maja 34), czyli w domu przez który dziś wchodzi się do kina „Marysieńka”. Ta obecna nazwa, wbrew potocznemu mniemaniu, nie nawiązuje wcale do Marysieńki Sobieskiej, która w 1687 r. przebywała w pobliskich Cieplicach na kuracji, ale zawdzięcza swą nazwę imieniu żony pierwszego polskiego dyrektora tej placówki.

W 1909 r. na potrzeby kina zaadaptowano dawny lokal sklepowy, odpowiednio go przebudowując. Inwestorem przedsięwzięcia stał się Otto Herre. Wejście wiodło przez korytarz ciągnący się wzdłuż sali widowiskowej. Ekran znajdował się na ścianie od ulicy, zaś projektor ustawiony był od strony zaplecza budynku. Salka kinowa była niewielka (ok. 6x14 m), posiadała nieregularny kształt, zwężający się ku zapleczu budynku, gdzie znajdowała się klatka schodowa. Pomieszczenie to było nie tylko niewielkie (zaledwie 84 m²), ale także niezbyt wysokie – nieco ponad 3 m. W 1910 r., ku wygodzie widzów, podłogę z tyłu sali lekko podniesiono. Wówczas też zmienił się właściciel i nazwa kina. Dotychczasowy „Welt-Theater” (Światowy Teatr) nowy właściciel Josef Trojovský zmienił na „Central-Theater” (Teatr Centralny). Jednak już w 1911 r. nazwa kina brzmiała „Metropol-Theater”, a jego kolejnym właścicielem był niejaki Trenkler. Wkrótce jednak mała salka kinowa przestała wystarczać dla wciąż zwiększającej się publiczności. Zdecydowano się wybudować nowe kino.

Nowa, nowoczesna i przestronna sala kinowa stanęła w 1916 r. na zapleczu domu mieszczącego stare kino. Przy okazji gruntownie przebudowa-

no samą kamienicę. Autorem projektu tej rozbudowy był jeden z najlepszych i najbardziej „płodnych” architektów tego czasu w mieście Eugen de Lalande. W miejscu dawnej sali kinowej stworzył on pasaż prowadzący na podwórze. Tutaj właśnie znalazł się wolnostojący nowy obiekt kina, o długości 23 m i szerokości 10 m. Jego wnętrze podzielono na przedsionek z kasami, szatnią i klatką schodową oraz salą widowiskową z balkonem. Sala ta mogła pomieścić 300 osób (224 na parterze i 76 na balkonie). W piwnicach umieszczono kotłownię. W dachu zamontowano otwory wentylacyjne. Na podwórzu, oddzielającym kamienicę od kina, wybudowano toalety dla publiczności.

Nowe kino otrzymało też nową nazwę: „Kammer-Lichtspile-Theater”. Jego popularność musiała być duża, gdyż w 1924 r. przebudowano i powiększono widownię, która mogła teraz przyjąć o 84 osoby więcej. (274 na parterze i 110 na balkonie). Dla bezpieczeństwa zbudowano również dodatkowe schody ewakuacyjne z balkonu. Przebudowę kina projektował architekt Otto Mette. Ponowna przebudowa nastąpiła tu w 1927 r. Na zapleczu ekranu wzniesiono wówczas niewielką archiwoltę, podpartą z zewnątrz na dwóch słupach. Dzięki temu ekran został cofnięty, a przed nim powstała mała scena, a także kanał dla muzyków, co umożliwiło organizowanie tu również występów estradowych. Przy okazji zmodernizowano samą salę kinową. Przykryto też szklanym dachem podwórko pomiędzy kamienicą a kinem. Tym razem projektantem tych prac architekt Willi Pätzold ze Szczawna Zdroju. Prace te zlecił ko-

lejny właściciel kina – spółka „Schauburg Hirschberg Willi Schulz & Co.”. Spółka ta była w tym czasie właścicielem także kolejnego kina w Jeleniej Górze, a mianowicie kina „Schauburg”.

Kino to działa do dziś jako „Grand”, ale w latach 1945-1990 cieszyło się wielką popularnością jako kino „Tatry” (ul. Krótka 3). Powstało ono w lokalu gastronomiczno-rozrywkowym, należącym pod koniec XIX w. do Heinricha Beera, będącego jednocześnie właścicielem zajazdu „Drei Kronnen” („Pod Trzema Koronami”), mieszczącego się przy Rynku (dziś pl. Ratuszowy). Pierwotny budynek zaplecza tego zajazdu przekształcił się w 1885 r. w teatr i salę koncertową i balową (ze szklanym dachem), umieszczoną na piętrze oraz restaurację na parterze. W 1913 r. restaurację podzielono na dwie części, z których jedną przebudowano na kino. Otrzymało ono nazwę „Apollo-Theater”. Była to niewielka sala o wymiarach 17 na 7,5 metra, posiadająca scenę o głębokości 3,5 metra. Tu rozpinany był ekran. Sala miała sklepienia łukowe o wysokości do 3,5 metra. Mogło w niej zasiąść 205 widzów. Wejście do niej wiodło przez niewielki przedsionek bezpośrednio z ulicy, a także przez sąsiednią salę restauracyjną. Obok mieściła się piwiarnia. Właścicielem kina był początkowo Johannes Wardatzky, od 1925 r. Rudolf Lamer, a od 1926 r. ta sama spółka, która posiadała pozostałe kina w Jeleniej Górze, czyli „Schauburg Hirschberg Willi Schulz & Co.”. Spółka ta, pod koniec lat 20., zmieniła nazwę na „Vereinigte Lichtspiele Willi Schulz & Co. o. H.G.”. Przeniosła ona salę kinową na piętro, do lokalu zajmowanego dotąd przez teatr. Zna-

lazło się tam miejsce dla 263 widzów na głównej sali oraz dla 58 na balkonie. Sama sala była o wiele przestronniejsza (15 na 17 metrów) i dużo ładniejsza od tej na parterze. Siedzenia, choć drewniane, były tu rozstawione szerzej, a więc o wiele wygodniej dla widzów. W dawnym kinie na parterze urządzono zaś piwiarnię.

Przez krótki czas od 1931 r. funkcjonowało też niewielkie kino w Rynku (dziś pl. Ratuszowy), mieszczące się w kamienicy nr 31. Nazywało się ono „Weltpanorama” (Panorama Świata), a jego właścicielem był m.in. Max Berthold.

Największe jeleniogórskie kino wzniesiono w latach 1936-1937. Stało się ono na wielkiej, pustej parceli w centrum miasta, przy ul. Pocztowej 12 (Poststr.). Budynek tego kina zaprojektował wrocławski architekt A. Goetsch. Obiekt przystosowano nie tylko do wyświetlania filmów, ale i do występów teatralnych. Posiadał scenę zaopatrzoną w kanał dla orkiestry (zakrywany), a na zapleczu znajdowała się garderoba. Przy Sali projekcyjnej wzniesiono też pomieszczenia administracyjno-mieszkalne. Znalazły się w nich biura spółki Willego Schulza, zarządzającej tym oraz innymi kinami w mieście, jak również mieszkanie dla woźnego. Sala widowiskowa, o wysokości 10, długości 37 i szerokości 18 metrów, zaopatrzona została w rozległy balkon z łóżami. Przed wojną na parterze mogło zasiąść 520, zaś na balkonie 146 widzów, czyli razem 666 osób. Kino otrzymało dumną nazwę „Capitol”, którą uwidoczniło na fasadzie w formie wielkiego neonu. W maju 1945 r., wykorzystując trzy ostatnie litery tego neonu, zmieniono nazwę kina na „Lot”, którą to posiada ono do dzisiaj. Do dziś też jest największym i najnowocześniejszym kinem w Jeleniej Górze.

W okresie powojennym wybudowano w Jeleniej Górze tylko jedno kino. Choć umieszczono je na terenie jednostki wojskowej, w koszarach „Pod Jeleniami”, to było ono dostępne często również dla cywilnej ludności miasta. Kino to, nazwane „Śnieżka” uruchomiono na początku listopada 1957 r. Mogło pomieścić 754 widzów, a jego ostateczne zamknięcie nastąpiło wraz z likwidacją jednostki wojskowej w 2005 r. Obecnie budynek tego kina jest adaptowany na inne cele użytkowe. ■

NOWOŚĆ W CZYTELNI KSIĄŻNICY KARKONOSKIEJ!

Uwzględniając szczególne potrzeby osób uczących się i studiujących, wprowadzamy możliwość wypożyczania części księgozbioru Czytelni (maksimum 3 pozycje) i czasopism w ramach tzw. wypożyczeń krótkoterminowych – na noc, na weekend i na święta. Zamówione pozycje wypożyczane będą nie wcześniej niż 30 minut przed zamknięciem Czytelni. Zwrot musi nastąpić nie później niż 30 minut po jej otwarciu.

Osoba wypożyczająca powinna mieć aktualną kartę czytelniczą. Jeśli Czytelnik nie dotrzyma terminu zwrotu zamówionych materiałów, traci prawo do takiej formy wypożyczeń.

**Czytelnia Książnicy Karkonoskiej, ul. Bankowa 27, II piętro
czynna od poniedziałku do piątku w godzinach 9.00-18.00
w soboty w godzinach 9.00-14.00
Zapraszamy!**

„Leonardo da Vinci” w PSM I st. im. Janiny Garści w Jeleniej Górze

Sukcesem zakończył się staż 40. uczniów PSM I st. w czeskiej miejscowości Rumburk, który odbył się w dniach 16-30 sierpnia 2009 r. w ramach programu Leonardo da Vinci.

Uczestnicy projektu „Nowe trendy w pedagogice muzyki klasycznej” są członkami zespołu smyczkowego i chóru. Celem warsztatów było zdobycie dodatkowych kwalifikacji, pozwalających na lepsze funkcjonowanie i konkurowanie w przyszłości w branży muzycznej na rynku edukacji i pracy. Młodzież poznała między innymi nowe trendy w transkrypcji

interpretacji muzyki klasycznej – które są nieobecne w polskim systemie kształcenia muzycznego, jak również miała kontakt z pedagogami polskimi i czeski. Dzięki zdobytym kwalifikacjom uczestnicy programu mają możliwość dalszego kontynuowania nauki, a w przyszłości podjęcia studiów i pracy na terenie Czech a także całej Europy.

Podkreślić należy fakt, że jesteśmy jedyną szkołą w Jeleniej Górze, która otrzymała od Narodowej Agencji Programu „Uczenie się przez całe życie” Leonardo da Vinci środki na realizację projektu, ponadto Jedyną szkołą muzyczną na terenie Dolnego Śląska i co najciekawsze – jedyną szkołą muzyczną I stopnia w kraju. Jest więc to niewątpliwie sukces na skalę ogólnopolską.

Podsumowaniem wspólnej pracy były koncerty w Rumburku i sąsiednich miastach – Krasnej Lipie i Sluknowie w międzynarodowym składzie.

W kraju, udział w projekcie zaprocentuje niewątpliwie zwiększonym repertuarem koncertowym, swobodą wykonawczą oraz wynikami podczas konkursów, w tym konkursu muzyki popularno-rozrywkowej, do którego się przygotowują niektórzy uczestnicy projektu. Konkurs taki organizowany jest przez naszą szkołę co dwa lata i ma zasięg transgraniczny. Zajęciom praktycznym

towarzyszyła nauka języka czeskiego, poznawanie tradycji, kultury i zwyczajów architektury czeskiej. Przed wyjazdem uczestnicy wzięli udział w szkoleniu kulturowo-językowym oraz zostali wyposażeni w specjalnie przygotowane dla nich polsko-czeskie słowniczki muzyczne.

Młodzież świetnie poradziła sobie z barierą językową – nie tylko w kontaktach z rówieśnikami i czeskimi pedagogami, ale także w sytuacjach dnia codziennego: w restauracji, hotelu czy sklepie. Nauczyła się np. czeskiej piosenki ludowej „Ten Chlumecki zamek” i popularnego przeboju „Jozin z bazin” w oryginale. W czasie wolnym od zajęć, organizowano uczestnikom gry i zabawy integracyjne, quizy, dyskoteki.

Z udziału w projekcie skorzystała także młodzież czeska poznając dzieła kompozytorów polskich, ucząc się przy tej okazji również języka polskiego. Udział w projekcie potwierdzony został polsko-czeskim certyfikatem odbycia stażu w ramach projektu „Uczenie się przez całe życie” Leonardo da Vinci.

Uczestnicy projektu wrócili bardzo zadowoleni, wzbogaceni o nowe umiejętności i już pytają o możliwość uczestniczenia w kolejnych projektach. ■

Janusz Milewski

Jeleniogórskie słaniania

Interesującym byłoby poznać atrakcyjność naszej Jeleniej Góry i całej Kotliny Jeleniogórskiej przy pomocy hipotetycznego miernika, jakim mogłby być wskaźnik odwiedzin miasta przez ludzi wybitnych, sławnych

czy bogatych. I nie chodzi tutaj o grupę tzw. „celebrytów” znanych z tego, że są znani, a zapelniających strony tabloidów. Ciekawe byłoby znać tych, którzy przybyli do Jeleniej Góry na dłuższy czas, niż jeden dzień. Różne pewnie były powody, dla których ci ludzie zdecydowali się przybyć do naszego miasta, ale prawdopodobnie wiele powiedziałoby one o preferencjach, którymi kierowali się wybitni, sławni i bogaci zaglądając do tak odległego zakątka Polski. A swoją drogą ciekawe, czy nie nadaje się takie zjawisko do zbadania w ramach prac licencjackich czy magisterskich pisanych na jeleniogórskich uczelniach wyższych?

Niewątpliwie bardzo liczną grupą ludzi sławnych i popularnych, którzy odwiedzili Jelenią Górę są pewnie osoby związane z teatrem czy filmem. Jeszcze wielu jeleniogórzan pamięta przechadzających się po naszym mieście Adama Hanuszkiewicza, Kalinę Jędrusik, Krzysztofa Kolbergera, Igę Cembrzyńską, Bogumiła Kobielię, Franciszka Pieczkę. Inną grupą są muzycy, którzy zaglądali tu z racji koncertów i nie tylko. Wielu mieszkańców pamięta pouby i koncerty Czesława Niemena, Czerwonych Gitar, Budki Suflera czy zespołu Myslovitz. W annałach kulturalnych Jeleniej Góry bardzo dobrze zapisali się również Krzysztof Penderecki, Krzesimir Dębski czy Adam Makowicz.

Do tych największych, którzy gościli w naszym mieście należał również Czesław Ślania – najgenialniejszy rytownik XX wieku na świecie. Ten słynny

miniaturzysta wykonał staloryty 1070 znaczków pocztowych dla 32 rządów pocztowych (m.in. dla Szwecji, Danii, USA, Francji, Niemiec, Wielkiej Brytanii, Chin, Australii, Szwajcarii czy Watykanu) na świecie. Tego rekordu nikt nie jest w stanie pobić do dziś. Był również autorem rytów do banknotów Argentyny, Belgii, Brazylii, Izraela, Kanady, Kazachstanu, Litwy, Portugalii i Wenezueli. Wykonał także niedoścignione staloryty portretowe m.in. Jana Pawła II, księcia Rainiera III czy księżniczki Wiktorii, następczyni szwedzkiego tronu.

Urodził się w Czeladzi 22 października 1921 roku w rodzinie górnik. Już w szkole podstawowej ujawniły się jego zdolności – wykazał się wielkimi umiejętnościami plastycznymi. Wspólnie rysował, co często wykorzystywał w życiu szkolnym (gdy zgubił legitymację szkolną to ją „odtworzył”, za co spotkały go spore nieprzyjemności). W czasie II wojny światowej Czesław Ślania współpracując z podziemiem przygotowywał nowe lub przerabiał dokumenty okupanta hitlerowskiego (karty pracy, karty meldunkowe, itp.). Po wyzwoleniu Lubelszczyzny w 1944 roku Ślania został żołnierzem II Armii Wojska Polskiego. Po demobilizacji w 1945 roku jako wojskowy osadnik zamieszkał we wsi Pisarzowice k/Lubania na Dolnym Śląsku, gdzie otrzymał do zagospodarowania młyn wraz z 8 hektarami ziemi. Nie wytrzymał

● Narodowy Bank Polski wprowadza do obiegu monety z serii „Historia Polskiej Muzyki Rozrywkowej” upamiętniające Czesława Niemena:

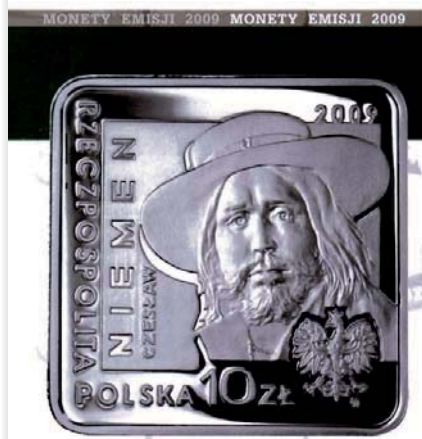
w dniu 17 czerwca 2009 r.

o nominale **2 zł** - wykonaną stemplem zwykłym ze stopu Nordic Gold,

w dniu 19 czerwca 2009 r.

o nominale **10 zł** - wykonaną stemplem lustrzanym w srebrze,

o nominale **10 zł** - wykonaną stemplem lustrzanym w srebrze (kwadrat).

jednak długo jako rolnik i już w latach 1945-1946 w Krakowie dokończył naukę w liceum. W 1946 roku rozpoczął studia na Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Krakowie nie bez problemów. Początkowo nie dostrzeżono w nim „materiału” na plastyka i dopiero wstawiennictwo znanego plastyka Wiktora Chomicza umożliwiło mu podjęcie studiów. Podczas studiów borykał się z biedą. Nie wystarczało bardzo skromne stypendium uczelniane, które uzupełniał wykonując różne prace graficzne (portrety, ilustracje do książek, plakaty, itp.) Równocześnie

pracował w Państwowej Wytwórni Papierów Wartościowych (obecnie: Polska Wytwórnia Papierów Wartościowych SA w Warszawie). Studia ukończył w 1953 roku z najwyższą nagrodą „Summa cum laude”, a jako pracę dyplomową wykonał winietkę w formie znaczka pocztowego prezentującą fragment obrazu J. Matejki „Bitwa pod Grunwaldem”. W niej to właśnie ujawnił się już wielki talent Czesława Ślania, który potrafił centralny fragment obrazu o wymiarach 423 na 987 cm „przenieść” na powierzchnię o wymiarach 3,5 cm na 2,2 cm (!) utrzymując wszelkie zasady perspektywiczne i malarskie oryginału. W 1956 uciekł z Polski do Szwecji, gdzie rozpoczął tułaczkę uciekiniera od pracy pomywacza w restauracji pocztowej. Zachód nie czekał na niego z otwartymi ramionami. Dopiero uzyskanie pracy w zespole sztycharzy Królewskiej Poczty Szwedzkiej rozpoczęło mozolną „wspinaczkę” artysty na wyżyny rytowniczego mistrzostwa. Po drodze zdarzały mu się rozterki twórcze, nieudane realizacje, zakręty sztycharskie, ale są one częścią każdej twórczości artystycznej wielkich mistrzów. Ale to właśnie za swoje fenomenalne umiejętności sztychowania miniatur w stali otrzymał od króla Szwecji Gustawa VI Adolfa tytuł szlachecki. Potem przysły kolejne splendory i ordeiry od królowej duńskiej Małgorzaty II, króla szwedzkiego Karola XVI Gustawa, księcia Monako Rainiera III, papieża Jana Pawła II, prezydentów Rzeczypospolitej Polskiej czy Brytyjskiej Poczty Królewskiej. Czesław Ślania potrafił pracować wszędzie, byle miał przy sobie płytkę stalową, rytec i lupkę. Mieszkał w Krakowie, Sztokholmie, Monako, Rio de Janeiro, Paryżu.

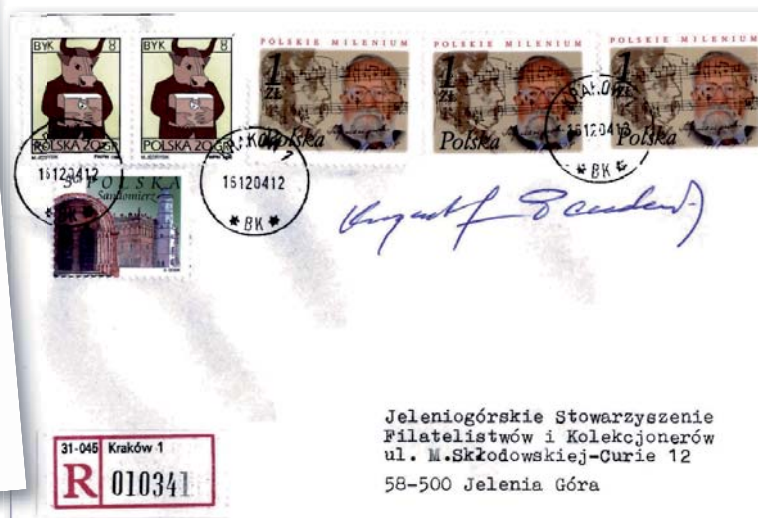

Podczas pracy najczęściej towarzyszyła mu muzyka ludowa. Lubił zwierzęta. W jego życiu ważną rolę odgrywała płeć piękna, której był nieustannym admiratorem (echa tego uwielbienia można odnaleźć głęboko ukryte w niektórych znaczkach pocztowych). Jego znaczki 6 razy zdobywały tytuły najpiękniejszych znaczków świata. I zawsze pozostał skromnym człowiekiem, który nie lubił wystawności i przepychu. Był tytanem pracy – nawet przebywając w szpitalu kilka dni przed śmiercią poprosił o swoje narzędzia, aby dokończyć swoją ostatnią pracę. Zmarł w Krakowie 17 marca 2005 roku i został pochowany na Cmentarzu Rakowickim niedaleko grobu swego ulubionego malarza – Jana Matejki.

Do Jeleniej Góry przyjechał w maju 1994 roku na zaproszenie Prezydenta Miasta Marcina Zawily i dzieci z Młodzieżowego Koła Filatelistycznego przy MDK w Jeleniej Górze

Jeleniogórskie Stowarzyszenie
Filatelistów i Kolekcjonerów
ul. M. Skłodowskiej-Curie 12
58-500 Jelenia Góra

z okazji otwarcia dwóch wystaw poświęconych artyście; indywidualnej „Miniatury Czesława Ślania” w Biurze Wystaw Artystycznych prezentującej dorobek twórczy genialnego sztycharza i filatelistycznej pokazującej społeczny odbiór jego miniatur pocztowych. Jego przyjazd był wielkim sukcesem – jako fenomenalny artysta miał bardzo dużo zamówień ze świata poświęcając na ich realizację mnóstwo czasu (pracował po kilkanaście godzin na dobę. Nawet w podróży wykonywał projekty przyszłych rytów.). Niezwykle rzadko uczestniczył w wydarzeniach jemu poświęconych, lecz długoletnia działalność koła młodzieżowego związana z jego twórczością skłoniła go do przyjazdu. Podczas jego pobytu w Jeleniej Górze odbyło się kilka spotkań z artystą, podczas których Czesław Ślania uchylał rąbka tajemnicy i uczestnicy

mogli poznać część tajników z jego warsztatu sztycharza i życia prywatnego. To podczas pobytu w naszym mieście artysta pierwszy raz publicznie potwierdził informację, że jako osad-

nik wojskowy otrzymał gospodarstwo rolne koło Lubania. Otworzył także pierwszą wystawę prac malarskich

w galerii hotelu „Jelonek” należącego m.in. do Władysława Żmudy (słynnego piłkarza), zresztą swego krewnego. Podczas spotkania z członkami Młodzieżowego Koła Filatelistycznego w Jeleniej Górze w uznaniu zasług najmłodszych w popularyzacji jego twórczości w Polsce i na świecie na prośbę dzieci i młodzieży, nadał

Kołu swoje imię. Był to wielki sukces ogólnopolskiej filatelistyki młodzieżowej i naszego miasta. O Czesławie Ślania powstała dwutomowa biografia pióra Zygmunta Krzysztofa Jagodzińskiego¹ pt. *Czesław Ślania (1921-2005). Polski grafik. Genialny rytownik, której poziom merytoryczny, edytorski i wydawniczy dorównuje najlepszym pracom jej bohatera. Autor pokazał Czesława Ślania jako niezwykle genialnego twórcę stalowej miniatury, któremu nieobce były również wątpliwości artystyczne. Przedstawił genialnego artystę, którego wspaniałe prace są zbierane przez tysiące ludzi na całym świecie. Pokazał, uzasadnił i unoczniał jego talent i wspaniałość jego niedoścignionych sztychów. Wskazał powody, dla których warto kolekcjonować jego miniatury.*

¹ Zygmunt K. Jagodziński urodził się w 1942 w Warszawie; przez blisko 45 lat zatrudniony w PWPW SA w Warszawie, specjalista od znaków wodnych, wieloletni kierownik atelier znaków wodnych i eguterni. Projektant okładek do czasopism, książek, folderów i plakatów. Twórca plaket i medali oraz wykonawca modeli rzeźbiarskich. Bronio-znawca. Konserwator historycznego oręża. Jazzman, nagrał trzy płyty jazzu tradycyjnego. Oprócz biografii Czesława Ślania autor książki „*Broń kombinowana i zbytkowna XVI-XIX wieku*” (2003) oraz „*Moi wielcy artyści*” (2009). Od 1971 roku członek prestiżowego Stowarzyszenia Miłośników Dawnej Broni i Barwy, afiliowanego przy Polskiej Akademii Nauk. Posiadacz Złotej Odznaki tegoż Stowarzyszenia. Publicysta; współpracował z ponad dwudziestoma redakcjami.

300-lecie budowy Kościoła Łaski

Muzeum Karkonoskie w Jeleniej Górze włącza się w uroczyste obchody związane z 300. rocznicą położenia kamienia węgielnego pod budowę ewangelickiego kościoła Łaski w Jeleniej Górze. W ramach obchodów muzeum organizuje polsko-niemiecką konferencję naukową „Cuius regio eius religio” 300. rocznica powstania kościołów Łaski”. Konferencja organizowana jest przy współudziale Muzeum Śląskiego w Görlitz oraz Jeleniogórskiego Centrum Informacji i Edukacji Regionalnej Książnicy Karkonoskiej w Jeleniej Górze.

Podczas konferencji odbędzie się uroczyste otwarcie dwóch wystaw w Muzeum Karkonoskim w Jeleniej Górze:

„Odzyskana świetność. Model jeleniogórskiego kościoła Łaski” oraz „Droga do tolerancji – 300. rocznica ugody altransztadzkiej”.

Centralnym eksponatem na wystawie będzie unikatowy drewniany model kościoła, wykonany w 1709 r. przez architekta świątyni Martina Franza. Model został poddany konserwacji w latach 2007-2009. Na wystawie pokażemy fotografie z przebiegu tego długiego i trudnego procesu.

Konferencja odbędzie się w dniach 10-11 października 2009 w Książnicy Karkonoskiej w Jeleniej Górze przy ul. Bankowej 27.

Na wernisaż zapraszamy 10 października 2009 o godzinie 17.00 do Muzeum Karkonoskiego w Jeleniej Górze, ul. Matejki 28.

PROGRAM KONFERENCJI

10 października 2009 r.

9.00-11.00 obrady i dyskusja

1. dr Frank Metasch, Schlesisches Museum zu Görlitz, „Konwencja w Altranstädt i jej następstwa. Wyniki najnowszych badań.”

2. prof. dr hab. Jan Wrabec, Uniwersytet Wrocławski, „Martin Frantz – autor projektu architektonicznego kościoła Łaski w Jeleniej Górze”.

3. dr Agnieszka Seidel-Grzebińska, Uniwersytet Wrocławski, „Kościoły Pokoju jako precedens na Śląsku dla kościołów Łaski.”

4. dr Adam Górski, Muzeum Miejskie w Nowej Soli, „Dzieje kościoła Łaski w Kozuchowie”.

11.30-13.00 obrady i dyskusja

5. mgr Ryszard Hołownia, Uniwersytet Wrocławski, „Formy i styl architektury jeleniogórskiego kościoła Łaski w świetle barokowego modelu budowli Martina Franza”.

godz. 15.00 Zwiedzanie kościoła Łaski w Jeleniej Górze, obecnie p. w. Podwyższenia Krzyża Świętego; oprowadza proboszcz parafii **ks. płk. dr Andrzej Bokiej**

godz. 17.00 otwarcie wystaw „Odzyskana świetność. Model jeleniogórskiego kościoła Łaski” oraz „Droga do tolerancji – 300. rocznica ugody altransztadzkiej” w Muzeum Karkonoskim w Jeleniej Górze przy ulicy Matejki 28; **Anna Gul** Muzeum Karkonoskie w Jeleniej Górze „Konserwacja modelu kościoła Łaski”

11 października 2009 r.

9.00-11.00 obrady i dyskusja

1. dr Marcin Wiślocki, Uniwersytet Wrocławski, „Treści ideowe wyposażenia i wystroju kościoła Łaski w Jeleniej Górze na tle ikonografii luterkańskiej XVII i XVIII wieku.”

2. dr Maciej Broniewski, Uniwersytet w Poznaniu, „Barokowy prospekt organowy w kościele Łaski w Jeleniej Górze”

3. Jacek Jakubiak, Muzeum Martyrologii Alianckich Jeńców w Żaganiu, „Dzieje kościoła w Żaganiu”.

11.30-13.30 obrady i dyskusja

4. Ullrich Junker, „Rozwój protestantyzmu i budowa kościoła Łaski w pismach Davida Zeller’a”.

5. Barbara Stadnik, Muzeum Tkactwa Dolnośląskiego, „Z historii kościoła Łaski w Kamiennej Górze”.

6. dr Piotr Oszczanowski, Uniwersytet Wrocławski, „Gottfried Boehmer – barokowy grafik Karkonoszy”.

ORGANIZATORZY:

- Muzeum Karkonoskie w Jeleniej Górze
- Muzeum Śląskie w Görlitz
- Jeleniogórskie Centrum Informacji i Edukacji Regionalnej Książnica Karkonoska w Jeleniej Górze
- Parafia Rzymskokatolicka Podwyższenia Krzyża Świętego w Jeleniej Górze

PATRONAT HONOROWY:

Marszałek Województwa Dolnośląskiego Marek Łapiński

Katarzyna Pitera

„Sudety Zachodnie – Moja Mała Ojczyzna” – znana czy nieznana?

Jelenia Góra i okolice to jeden z najpiękniejszych zakątków Polski, często odwiedzany przez turystów, zarówno polskich, jak i zagranicznych. Niestety ta piękna Ziemia nie zawsze jest znana pokoleniu 15-20. latków. Chociaż mieszkają tutaj od urodzenia to niewiele mówią im takie nazwy, jak: Grodna, Perła Zachodu, Samotnia, itp. Któż powinien pokazać im te miejsca, które pamięta się później do końca życia?

Jeśli nie zrobią tego rodzice to oczywiście powinna to zrobić szkoła.

Ten fakt był jednym z powodów powstania projektu „Moja Mała Ojczyzna” adresowanego do uczniów jeleniogórskich szkół ponadgimnazjalnych. Dodatkową inspiracją stworzenia tego projektu była lektura książki Małgorzaty Lutowskiej „Dla siebie znalezioną ścieżkę”. Nazwałabym ją beletrystycznym przewodnikiem po Jeleniej Górze i okolicach. Każdy kto ją przeczyta będzie chciał zobaczyć miejsca, które odwiedziła bohaterka książki, a kiedy już się z nimi zapozna, na pewno zechce poznawać kolejne, kolejne i kolejne, aż wreszcie stworzy „swoją ścieżkę” poznania Jeleniej Góry i okolic.

Ostatnim elementem przemawiającym za tym projektem było stworzenie młodzieży szansy uczestnictwa w życiu kulturalnym naszego miasta. Mimo bogatej oferty instytucji kultury młodzież licealna rzadko bywa

na wykładach, wystawach i pokazach w tych instytucjach. Projekt ma dać impuls do większej aktywności młodzieży na tym polu.

Projekt „Moja Mała Ojczyzna” zakłada poznanie przez młodzież licealną zabytków Dolnego Śląska, a dokładniej Ziemi Jeleniogórskiej (wybranych zamków i pałaców – zamek Bolczów, Bolków, Czocha, Chojnik, Wieża w Siedlęcinie), atrakcji turystycznych (turniej rycerski), urokliwych miejsc w Karkonoszach, Górach Izerskich, Rudawach Janowickich, udział w imprezach organizowanych przez instytucje kultury (BWA, Książnicę Karkonoską, Muzeum Karkonoskie), wycieczkę do Parku Miniatur lub Osady Średniowiecznej, itp. W projekcie jako fakultatywne działania są wycieczki do oczyszczalni ścieków i ujęć wody, oraz do archiwum. Chcemy uzmysłowić młodzieży, że przy ciągłym rozwoju gospodarczym zachowanie piękna krajobrazu wymaga rozwoju infrastruktury komunalnej oraz, że istnieją instytucje gromadzące dane o regionie dla przyszłych pokoleń.

Scenariusz projektu jedynie nakreśla główne zagadnienia i zadania obowiązkowe, natomiast każda ze szkół może stworzyć dla swoich uczniów własną ścieżkę realizacji tego projektu. W naszych szkołach pracują wykwalifikowani nauczyciele, tworzący z młodzieżą i dla młodzieży niezwykle rzeczy, mający niesamowite pomysły i potrafiący je wcielić w życie z dużym zaangażowaniem i oddaniem. Projekt ten powinien przynieść korzyść uczniom, ale także, mam nadzieję przyjemność i satysfakcję nauczycielom. Wiele działań proponowanych w projekcie jest już realizowane w szkołach w postaci pojedynczych wycieczek, wyjść do galerii, a my, organizatorzy, proponujemy, połączyć wszystkie działania w jedną całość i opracować jako własną ścieżkę

poznawania Małej Ojczyzny dla danej szkoły.

Zakładamy, że dzięki temu projektowi, nasi uczniowie dowiedzą się jak wiele jest miejsc wartych poznania, znajdujących się w naszym zasięgu. Możemy tam pójść na piechotę, podjechać autobusem, wreszcie szynobusem. Ma to tę zaletę, że nie wymaga dużych nakładów finansowych od młodzieży, a wrażenia i emocje są gwarantowane.

Projekt zakłada także zdobywanie punktów na odznakę, która będzie świadczyć o znajomości Ziemi Jeleniogórskiej. Na stronie projektu: www.sudetyzachodnie.pl (strona w budowie) zostanie wkrótce ogłoszony konkurs internetowy na nazwę takiej odznaki.

Kolejną ważną propozycją jest organizacja współzawodnictwa w międzyszkolnych konkursach, między innymi.

- piosenki turystycznej/gawędy,
- wiedzy o Jeleniej Górze,
- konkursie fotograficznym na najciekawsze zdjęcie miejsca stanowiącego symbol Ziemi Jeleniogórskiej.

Wszystkie te działania pozwolą na integrację młodzieży, nowe przyjaźnie. Dla zwycięzców w konkursach przewidziane są nagrody rzeczowe. Nagrody czekają także na nauczycieli i szkoły, które zaangażują się w realizację tego projektu, którego podsumowaniem będzie dwudniowy rajd.

Wszystko, albo prawie wszystko znajdziecie Państwo na stronie internetowej projektu lub pod adresem e-mail: biblzet@op.pl, pod telefonem: 075 64 23 718 wew. 28; 602 22 86 41.

Wydziały Oświaty i Wychowania oraz Promocji i Polityki Informacyjnej Urzędu Miasta, a także Książnica Karkonoska i Zespół Szkół Ekonomiczno-Turystycznych zapraszają uczniów i nauczycieli jeleniogórskich szkół ponadgimnazjalnych do aktywnego udziału w projekcie.

Jeleniogórski DODN dołączył do edukacyjnej elity

CHCIEĆ, TO MÓC

Tylko kilka takich miast w Polsce i niewiele na świecie może poszczycić się Multicentrum. Powstało ono w Dolnośląskim Ośrodku Doskonalenia Nauczycieli – Filia w Jeleniej Górze w prawdziwie ekspresowym tempie i od września otworzy swoje podwoje dla szerokiego grona użytkowników.

Multicentrum to wynik realizacji projektu Transgraniczne Centrum Edukacji Interaktywnej, finansowanego w ramach Programu Inicjatywy Wspólnotowej INTERREG IIIA Wolny Kraj Związkowy Saksonia - Rzeczpospolita Polska (Województwo Dolnośląskie).

Projektodawcą był Urząd Marszałkowski Województwa Dolnośląskiego we Wrocławiu, partnerem ze strony niemieckiej Akademii Bauwesen, Technik und Wirtschaft gGmbH w Goerlitz.

Projektodawca wybrał Dolnośląski Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli w Jeleniej Górze na realizację swojego zamierzenia. Po zaakceptowaniu miejsca na parterze okazałego budynku, wyłonieniu firm na przeprowadzenie adaptacji pomieszczeń oraz dostarczających sprzęt, ruszył szaleńczy remont. Pośpiech wynikał z terminu, w jakim rozpoczął się i miał być zakończony projekt – to dni pomiędzy 1 maja a 30 czerwca. Warto podkreślić, że obok dostosowania przestrzeni, zakupu oprogramowania i sprzętu, mebli należało jeszcze przygotować i przeprowadzić działania szkoleniowe: dwie konferencje dla 200 osób, szkolenia dla czterech grup nauczycieli prowadzone już w Multicentrum, spotkania warsztatowe dla kolejnych 200 pedagogów i ich wychowanków. Do udziału w projekcie zaproszono 700 nauczycieli z czterech pogranicznych polskich powiatów – jeleniogórskiego, bolesławieckiego, zgorzeleckiego i lubańskiego oraz miasta Goerlitz. Autorzy projektu przewidzieli także udział 200 uczniów w niektórych zaplanowanych działaniach. Uczestnicy obok wsparcia merytorycznego otrzymali także wiele prezentów, które jednocześnie promowały projekt. Przewidziano dla nich również poczęstunek.

W Polsce do tego elitarnego klubu Multicentrow należy już Olsztyn, Wrocław, Warszawa i Jelenia Góra.

Idea tworzenia tego typu placówek edukacyjnych zrodziła się kilka lat temu w Izraelu w firmie Degem System i zyskała akceptację Organizacji Narodów Zjednoczonych, szczególnie ze względu na konieczność przeciwdziałania wykluczeniu cyfrowemu. Pierwsza taka placówka na świecie powstała właśnie w Izraelu. Tam też pojechała czwórka najwybitniejszych nauczycieli z zakresu sztuki, muzyki, fizyki i języka angielskiego. Po tygodniowym szkoleniu w Tel Awiwie są już wystarczająco przygotowani do prowadzenia zajęć z poszczególnych dziedzin. Oprogramowanie Multicentrum jest bowiem podzielone na moduły: z 25 stanowisk w kilku istnieje możliwość rozwijania umiejętności konstruktorskich, na kolejnych - językowych, na jeszcze innych - z zakresu muzyki i sztuki. Duże zainteresowanie uczestników szkoleń oraz gości odwiedzających TCEI wzbudza wszystko, co jest związane z robotyką i zieloną energią. Przy pomocy zainstalowanego oprogramowania wzbogaconego o specjalistyczne urządzenia towarzyszące, można na przykład dokonać pomiarów zanieczyszczenia środowiska, gleby, samodzielnie zbadać prognozę pogody, następnie uzyskane dane przetworzyć przy użyciu oprogramowania w komputerze. Można też zrozumieć, jak kumuluje się energia pozyskana z siły wiatru. Jest to bardzo nowoczesna forma edukacji, szczególnie mocno akcentowana w Podstawie Programowej, która zacznie obowiązywać w szkołach podstawowych i gimnazjalnych od 1 września. Podkreśla się w niej, że przedmioty przyrodnicze należy realizować praktycznie. Multicentrum to właśnie miejsce do którego nauczyciele będą mogli przyprowadzić całą klasę, by poznać tajemnice działania baterii słonecznych czy narysować obraz techniką autora *Słoneczników*. Można też pobawić się własnym wizerunkiem i stworzyć karykaturę.

KLOCKI, KLOCUSZKI, KLOCUSZECZKI...

Największe emocje wzbudza kącik dla najmłodszych – tzw. MultiKid. To jasna i przestronna przestrzeń, przyjaźnie

przygotowana dla dzieci od lat 4. Znajdują się tu klocki Knex, z których, przy właściwym stosowaniu załączonej instrukcji, można zbudować wiatrak napędzany energią światła, wielbłąda, żyrafę czy most, po którym mali i nieco więksi konstruktorzy mogą przepuścić pociąg. Jeśli most wytrzyma, znaczy to, że został poprawnie skonstruowany.

Całemu przedsięwzięciu towarzyszyło wiele emocji. To przede wszystkim chęć sprostania wyzwaniu, jakie postawiono przed realizatorami i nieformalnym partnerem – DODN w Jeleniej Górze. Do zadań pracowników Filii należało między innymi znalezienie odpowiedniej liczby nauczycieli. Na pewno nie stanowiłoby to żadnego problemu, gdyby projekt realizowany był w innym terminie, niż czas egzaminów zewnętrznych, czy podsumowanie roku szkolnego.

CO OD NOWEGO ROKU SZKOLNEGO?

Od września Multicentrum otworzy swoje podwoje dla wszystkich zainteresowanych. Pozostanie jednak pewien przywilej pierwszeństwa udziału dla szkół, które zechciały uczestniczyć w działaniach projektu w tak trudnym dla placówek oświatowych okresie. Drzwi pozostaną także szeroko otwarte dla niezawodnych niemieckich partnerów, którzy już zabiegają o realizację lustrzanego projektu w Goerlitz. W planach kierownictwa placówki pojawiła się także wizja dni otwartych Multicentrum dla osób dorosłych i rodziców z dziećmi. Doświadczenia wrocławskie bardzo za tym przemawiają. Właśnie specjaliści Multicentrum z Wrocławia przeprowadzili zdecydowaną większość zajęć z nauczycielami w Jeleniej Górze. Oni też byli autorami scenariuszy do publikacji metodycznej wydanej w ramach projektu. Nauczyciele znajdują tam wiele inspirujących pomysłów na wykorzystanie możliwości Multicentrum. Jeleniogórskie TCEI będzie więc jeszcze chętniej odwiedzane przez nauczycieli i uczniów.

STRAŻ GRANICZNA informuje

Przystąpienie Polski do Unii Europejskiej, a następnie do Układu Schengen przyniosło wiele zmian w przepisach dotyczących przekraczania granicy państwowej oraz zasad przewozu wyrobów tytoniowych i alkoholowych. Pomimo upływu czasu, wielu podróżnych nadal ma wątpliwości w tym zakresie. Do najczęściej zadawanych pytań należą:

1. Co uprawnia obywateli RP do przemieszczania się na terytorium strefy Schengen?

Każdy obywatel państwa strefy Schengen ma prawo do swobodnego wjazdu na terytorium innego państwa strefy. Nie są z tym związane żadne szczególne formalności. Co oznacza, że można przekroczyć granicę w każdym miejscu (o ile przepisy dla danego terenu nie stanowią inaczej np. parki narodowe, rezerwy przyrody) i o dowolnej porze. O istnieniu granicy danego państwa informują tablice, które znajdują się w widocznych miejscach. Na granicach pomiędzy państwami strefy Schengen nie jest prowadzona kontrola graniczna. Podczas pobytu na terytorium innego państwa strefy Schengen powinniśmy posiadać ważny dokument potwierdzający tożsamość – paszport lub dowód osobisty. Ta zasada dotyczy również dzieci.

Uwaga! Prawo jazdy, legitymacja szkolna czy studencka, zaświadczenie

o złożeniu wniosku o wydanie paszportu lub dowodu osobistego, świadectwo urodzenia, nie są dokumentami potwierdzającymi tożsamość.

2. Co uprawnia obywateli RP do przekroczenia granicy zewnętrznej strefy Schengen?

Dokumentem niezbędnym do przekroczenia granicy zewnętrznej jest paszport. Należy również pamiętać, że w przypadku niektórych państw trzecich, konieczne jest również posiadanie wizy. Przed wyjazdem poza strefę Schengen, należy sprawdzić czy państwo, do którego się wybieramy nie wymaga od obywateli Polski posiadania wiz.

3. Ile można przewieźć wyrobów alkoholowych i tytoniowych od wejścia Polski do strefy Schengen?

Limity w przewozie towarów akcyzowych w tym m.in. alkoholu i papierosów uległy zmianie z dniem 01.12.2008 r. zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 274/2008 zmieniającym rozporządzenie (EWG) nr 918/83 ustanawiające wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz. Urz. UE Nr L 85 z 2008 r.). Szczegółowe informacje na stronie <http://mf.gov.pl>

Osoby poniżej 17 roku życia nie mogą przewozić wyrobów alkoholowych i tytoniowych.

4. Czy można przewozić przedmioty zabytkowe?

Uwaga! W przypadku przewozu przedmiotów zabytkowych oraz noszących znamiona zabytku, przepisy nie uległy zmianie, co oznacza, że niezbędnym jest posiadanie odpowiednio: zezwolenia na wywóz wydanego przez właściwego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków lub zaświadczenia, że dany przedmiot nie wymaga uzyskania takiego zezwolenia.

Uprawnione służby mogą w dowolnym miejscu Wspólnoty skontrolować dokumenty oraz sprawdzić samochód (np. w poszukiwaniu narkotyków, towarów zabytkowych, broni i amunicji czy przemysłowych towarów akcyzowych).

W przypadku braku wymaganych dokumentów osoby takie mogą być: zmuszone do przerwania podróży, zawrócenia do kraju, doprowadzenia na posterunek policji w celu ustalenia tożsamości.

Dane teleadresowe
Placówka Straży Granicznej
w Jeleniej Górze
ul. 1-go Maja 53
58-580 Szklarska Poręba
tel. 075 769 94 00, fax 075 769 94 05
sdo.jakuszyce@strazgraniczna.pl

Źródło: opracowania
Komendy Głównej Straży Granicznej.

Wydział Gospodarki Nieruchomościami informuje

Szczegółowe informacje: tel. 075 75 46 228 lub 075 75 46 304

Wykaz nieruchomości zabudowanych położonych w Jeleniej Górze przeznaczonych na sprzedaż w drodze przetargu ustnego nieograniczonego.

1. **ul. Kilińskiego 4** – działka nr 34/3, powierzchnia 0,0371 ha; przeznaczenie: cele mieszkalno-usługowe,
2. **ul. Goduszyńska 24** – działka nr 11, powierzchnia 0,0774 ha; przeznaczenie: cele mieszkalne,
3. **ul. Piłsudskiego** – działki nr: 52/1, 52/6; powierzchnia 0,0373 ha; przeznaczenie: cele usługowe,
4. **ul. Warszawska 4** – działki nr: 235/2, 236/2; powierzchnia 0,1272 ha; przeznaczenie: cele mieszkalne,

5. **ul. Staromiejska 12** – działka nr 50/7; powierzchnia 0,0659 ha; przeznaczenie: cele usługowe,
6. **ul. Groszowa 10** – działka nr: 430/8; powierzchnia 0,0585 ha; przeznaczenie: cele usługowo-mieszkalne,
7. **ul. Wolności** – działka nr 2/2; powierzchnia 0,0824 ha; przeznaczenie: cele mieszkalno-usługowe,
8. **ul. Leśna 5A** – działki nr 34/2; powierzchnia 1,0907 ha; przeznaczenie: cele usługowo-mieszkalne,
9. **ul. Jagiellońska 24A** – działka nr 33; powierzchnia 0,0359 ha; przeznaczenie: cele usługowo-mieszkalne,

10. **ul. Grunwaldzka 39** – działka nr 33/1; powierzchnia 0,0277 ha; przeznaczenie: cele usługowo-mieszkalne
11. **ul. Piłsudskiego 42-44** – działka nr 94/1; powierzchnia 0,0426 ha; przeznaczenie: cele mieszkalno-usługowe,
12. **ul. Groszowa 24 of.** – działki nr 420 i nr 423/1; powierzchnia 0,0269 ha; przeznaczenie: cele mieszkalno-usługowe.

Wykaz lokali mieszkalnych położonych w Jeleniej Górze przeznaczonych na sprzedaż w drodze przetargu ustnego nieograniczonego.

1. **ul. 1 Maja 65** – lokal mieszkalny nr 3-3a; łączna powierzchnia 170,33 m²,

2. **ul. Pocztowa 6** – lokal mieszkalny nr 4, łączna powierzchnia 176,20 m²,
3. **ul. Długa 13** – lokal mieszkalny nr 2, łączna powierzchnia 192,40 m²,
4. **ul. Klonowica 8** – lokal mieszkalny nr 5, łączna powierzchnia 86,74 m²,
5. **ul. Książęca 8** – lokal mieszkalny nr 8, łączna powierzchnia 28,44 m²,
6. **ul. Bartka Zwycięzcy 1** – lokal mieszkalny nr 5, łączna powierzchnia 153,60 m²,
7. **ul. Sudecka 41** – lokal mieszkalny nr 4, łączna powierzchnia 105,10 m²,
8. **ul. Norwida 6** – lokal mieszkalny nr 4, łączna powierzchnia 78,70 m².

Wykaz lokali użytkowych położonych w Jeleniej Górze przeznaczonych na sprzedaż w drodze przetargu ustnego nieograniczonego.

1. **Pl. Piastowski 21** – lokal użytkowy nr 3u, łączna powierzchnia użytkowa 238,35 m²,
2. **ul. Sudecka 10** – lokal użytkowy nr 1u, łączna powierzchnia użytkowa 15 m²,
3. **ul. Nowowiejska 27** – lokal użytkowy, powierzchnia użytkowa 107,30 m²,
4. **ul. Oskara Langego 20 a** – lokal użytkowy nr u2, łączna powierzchnia użytkowa 173,30 m²,

Wykaz nieruchomości niezabudowanych położonych w Jeleniej Górze przeznaczonych na sprzedaż w drodze przetargu ustnego nieograniczonego.

1. **ul. Cieplicka** – działka nr 14/2, powierzchnia 2019 m²; nieruchomość przeznaczona pod zabudowę mieszkaniową,
2. **ul. Zielona** – działka nr 277, powierzchnia 8081 m²; nieruchomość przeznaczona pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną,
3. **ul. Zamenhofa** – działka nr 46/34, powierzchnia 327 m²; nieruchomość przeznaczona pod zabudowę mieszkaniową,
4. **ul. Małcużyńskiego** – działki nr: 56/42 powierzchnia 566 m² i 56/44, powierzchnia 584 m²; nieruchomości przeznaczone pod budownictwo mieszkalno-usługowe (zabudowa szeregową),
5. **ul. Wiejska** – działka nr 41/4, powierzchnia 1033 m²; nieruchomość przeznaczona pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną,
6. **ul. Wrocławska** – działki nr 25/3, powierzchnia 2520 m²; nieruchomości

przeznaczona pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną,

7. **ul. Wrocławska** – działka nr 14/7, powierzchnia 6806 m²; nieruchomość przeznaczona pod zabudowę usługowo-mieszkalną,
8. **ul. Słowackiego** – działka nr 150, powierzchnia 1471 m²; nieruchomość przeznaczona pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną,
9. **ul. K. Miarki** – działki nr: 206, powierzchnia 1533 m² i 183/2, powierzchnia 1931 m²; nieruchomości przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową,
10. **ul. Klonowica** – działki nr: 14/1 i 13/13, łączna powierzchnia 769 m²; nieruchomości przeznaczone pod zabudowę mieszkalno-usługową,
11. **ul. Ogińskiego** – działki nr 33/2 i 18/8, łączna powierzchnia 9483 m²; nieruchomość przeznaczona na cele usługowe,
12. **ul. Kamińskiego** – działka nr 844, powierzchnia 666 m²; nieruchomość przeznaczona pod zabudowę mieszkaniową,
13. **ul. Żabia** – działka nr 872, powierzchnia 868 m²; nieruchomość przeznaczona pod zabudowę mieszkalno-usługową,
14. **ul. Chałubińskiego** – działka nr 536/1, powierzchnia 491 m²; nieruchomość przeznaczona pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną,
15. **ul. Przeskok** – działka nr 224/13, powierzchnia 856 m²; nieruchomość przeznaczona pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną,
16. **ul. Malinnik** – działki nr: 13/5, powierzchnia 2110 m² i 13/3, powierzchnia 1997 m²; nieruchomości przeznaczona pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną,
17. **ul. Różyckiego/Szymanowskiego** – działka nr 31/15, powierzchnia 274 m²; nieruchomość przeznaczona na cele usługowe,
18. **ul. Kopernika** – działka nr 140/1, powierzchnia 2095 m²; nieruchomość przeznaczona na cele usługowe i mieszkaniowe,
19. **ul. Struga** – działka nr 57/7, powierzchnia 1113 m²; nieruchomość przeznaczona pod zabudowę mieszkaniową,
20. **ul. Wróblewskiego** – działka nr 84/15, powierzchnia 4703 m²; nieruchomość przeznaczona pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną,
21. **ul. Wiejska** – działka nr 9, powierzchnia 1172 m²; nieruchomość przeznaczona na cele mieszkaniowe z dopuszczeniem funkcji usługowych,
22. **ul. Wiejska** – działka nr 18/1, powierzchnia 1041 m²; nieruchomości

przeznaczona pod zabudowę usługową,

23. **ul. Liliowa** – działka nr 197, powierzchnia 1074 m²; nieruchomość przeznaczona pod zabudowę mieszkaniową,
24. **ul. Sudecka** – działki nr: 1/15, powierzchnia 21406 m² i 1/16, powierzchnia 18699 m²; nieruchomość przeznaczona na cele usługowe,
25. **ul. Powstańców Śląskich** – działka nr 255/7, powierzchnia 1628 m²; nieruchomość przeznaczona na cele usługowe,
26. **ul. Sygietyńskiego** – działka nr 1/2, powierzchnia 20401 m²; nieruchomość przeznaczona na cele usługowe,
27. **ul. Agnieszewska** – działka nr 275, powierzchnia 1800 m²; nieruchomość przeznaczona na cele mieszkaniowo-usługowe,
28. **ul. Sobieskiego** – działki nr: 318/3 i 318/5, łączna powierzchnia 1036 m²; nieruchomość przeznaczona na cele usługowe,
29. **ul. Elsnera** – działka nr 27/30, powierzchnia 4365 m²; nieruchomość przeznaczona na cele usługowe,
30. **ul. Wolności** – działka nr 14/2 z udziałem 1/4 w działce 14/4, powierzchnia 1672 m²; nieruchomość przeznaczona na cele mieszkaniowo-usługowe,
31. **ul. Wolności** – działka nr 14/3 z udziałem 1/4 w działce 14/4, powierzchnia 1315 m²; nieruchomość przeznaczona na cele usługowe,
32. **ul. Wolności** – działka nr 14/5 z udziałem 1/4 w działce 14/4, powierzchnia 1624 m²; nieruchomość przeznaczona na cele usługowe,
33. **ul. Kryniczna** – działka nr 70/1, powierzchnia 838 m²; nieruchomość przeznaczona na cele mieszkaniowo-usługowe,
34. **ul. Szrenica** – działka nr 267/13, powierzchnia 453 m²; nieruchomość przeznaczona na cele mieszkaniowo-usługowe,
35. **ul. Wrocławska** – działki nr 14/3 i 14/2, łączna powierzchnia 2471 m²; nieruchomości przeznaczone na cele mieszkaniowe,
36. **ul. Trzcńska** – działka nr 8/2, powierzchnia 1974 m²; nieruchomość przeznaczona na cele mieszkaniowe,
37. **ul. Lipowa** – działka nr 762/6, powierzchnia 872 m²; nieruchomość przeznaczona na cele mieszkaniowe,
38. **ul. Malinnik** – działka nr 8/1, powierzchnia 4540 m²; nieruchomość przeznaczona pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną.

Fot. S. Ślusarczyk

www.jeleniagora.pl